

BAKAD GÜNLÜKLERİ - 5

Türkiye ve Dünya Siyasetine Akademik Bakış

Prof. Dr. Mahmut Bozan
Bartın - 2025

BAKAD GÜNLÜKLERİ

Prof. Dr. Mahmut Bozan

BAKAD YAYINEVİ
2025

Prof. Dr. Mahmut Bozan
Kitap Serisi: E-Kitap
Yayın No: 6
Birinci Baskı: Aralık 2025
E-ISBN: 978-605-69414-5-0

Editör: Yavuz Selim Bozan
ORCID: 0000-0003-1377-7946
Kapak ve İç Tasarım: Yavuz Selim Bozan
Yayın Hakları: ©Bu eserin her hakkı BAKAD Yayınevine ve Yazara aittir.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

İÇİNDEKİLER

1	..VE TRUMP GERİ DÖNDÜ	1
2	TRUMP VE BİR TİLKİ MASALI	5
3	MÜNİH GÜVENLİK KONFERANSI VE TÜRKİYE	9
4	ÖCALAN'DAN SON ÇAĞIRI: PKK KENDİNİ FESHETSİN!	13
5	CHP'DE NELER OLUYOR?	17
6	ANTALYA DİPLOMASİ FORUMU-2025	21
7	PAPA VE VATİKAN'IN SİYASİ GÜCÜ	29
8	BEKLENEN OLDU: PKK KENDİNİ FESHETTİ.	33
9	BÜYÜK ORTADOĞU PROJESİ İRAN'A DAYANDI	37
10	BİR EŞİK DAHA AŞILDI: PKK SİLAHLARINI YAKTI	43
11	OSMANLI TOKADI VACİP OLDU	47
12	BİRLEŞMİŞ MİLLETLER YA ISLAH YA DA FESHEDİLMELİDİR	51
13	MAVİ MARMARA'DAN SUMUD'A; STK'LAR YİNE SAHNEDE.	55
14	MISIR'DA TARİHİ FİLİSTİN ZİRVESİ VE İSRAİL İÇİN SONUN BAŞLANGICI	59
15	KIBRIS'TA DEĞİŞEN VE ASLA DEĞİŞMEYECEK OLANLAR	63
16	2026 MİLADİ YILA GİRERKEN GERİDE BIRAKTIĞIMIZ DÜNYA	67

YAZAR HAKKINDA

Prof. Dr. Mahmut Bozan

Osmanlı Devletinde Sancak merkezi olan ve yaylaya adını veren Bozok'ta (Yozgat) doğdu. İlk ve orta okulu burada okudu. Aydın Ortaklar Öğretmen Okulundan mezun olduktan sonra bir süre öğretmenlik yaptı. İnönü Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü'nde lisans, Türkiye ve Ortadoğu Amme İdaresi Enstitüsünde yüksek lisans yaptı. İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Anabilim Dalından 2002 yılında doktora derecesi aldı. Millî Eğitim Bakanlığı taşra, merkez ve yurtdışı teşkilatlarında uzun süre yöneticilik yaptık-

tan sonra emekli oldu ve bir süre Ankara’da yönetim danışmanı olarak serbest çalıştı. 2009 yılında Bartın Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesinde öğretim üyesi olarak akademik hayata başladı ve Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü’nün kuruluşunda görev aldı. Aynı zamanda Bartın Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü ile Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu’nun kurucu müdürlüğünü yaptı. 2012 yılında bir grup akademisyenle birlikte Batı Karadeniz Akademisyenler Derneğini (BAKAD) kurarak başkanlığını üstlendi. 2013 yılında Kamu Yönetimi alanında Doçent, 2018 yılında da yine Kamu Yönetimi alanında Profesör oldu. Halen Bartın Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölüm Başkanı olarak akademik çalışmalarına devam etmektedir.

ÖNSÖZ

BAKAD Yayınevi'nin altıncı ve BAKAD Günlükleri serisinin bu beşinci kitabı da, önceki kitaplarda olduğu gibi Türkiye ve Dünyada yaşanan ve ülkemizle alâkadar olan hâdiselerin akademik bakışı açısıyla değerlendirilmesini ihtiva etmektedir. Bu kitap, daha öncekilerde olduğu gibi Batı Karadeniz Akademisyenler Derneği (BAKAD)'nin web sayfasında yayınlanan makalelerin kitaba dönüştürülmesi ile ortaya çıkmıştır. Bir düşünce kuruluşu olan BAKAD siyasi, idari, iktisadi, sosyal ve kültürel konular başta olmak üzere Türkiye ve Dünya gündeminde yer alan önemli meseleler hakkında halkımızı ve akademik çevreleri sağlıklı bir şekilde bilgilendirmeyi temel vazife addetmektedir.

İşte bu saikle 2012 yılından beri internet üzerinden görüşlerini ve fikirlerini akademik câmia başta olmak üzere tüm toplum kesimleri ile paylaşan BAKAD, bir taraftan sivil hareketin mecralarını genişletmeye çalışmakta, diğer taraftan da kurduğu yayınevi ve akademik dergileri ile topluma hizmet etmeye çalışmaktadır. Uluslararası Batı Karadeniz Sosyal ve Beşeri Bilimler Dergisi (USOBED ↗) ve Uluslararası Batı Karadeniz Mühendislik ve Fen Bilimleri Dergisi (UMÜFED ↗) Dergi Park üzerinden akademisyenlere sayfalarını açmakta, buna ilave olarak BAKAD Yayınevi de e-kitap olarak yayın yapmaktadır. E-kitabı tercih etmemizin sebebi, günümüzde en hızlı, en kolay, en ulaşılabilir ve maliyeti en düşük olan yayın şeklinin elektronik ortamda yapılan yayınlar olmasıdır. Yakın bir gelecekte fiziki olarak basılan kitaplar yerini büyük oranda e-kitaba bırakmak zorunda kalacaklardır. Zira kitap basım ve yayımlama maliyetlerine ilave olarak ulaşım ve saklama kolaylıkları sebebiyle elektronik ortam her geçen gün daha vazgeçilmez olmaktadır.

İşte tüm bu sebeplerle BAKAD Günlüklerinin bu beşinci kitabını da e-kitap formatında yayımlamaya karar verdik. Önceki kitaplarda olduğu gibi bu kitapta da yazılar yayın tarihleri ile birlikte verilmiştir. Bunun sebebi hâdiselere önceden konulan teşhisleri

göstermek ve yayın politikasının isabet derecesi hakkında bir fikir vermektir. Kitap 16 makaleden meydana gelmektedir. Bu makalelerde 2025 yılı içerisinde yaşanan hâdiseler analiz edilmektedir. Ülkemizi yakından ilgilendiren uluslararası konulardan en önemlisi, Suriye'nin Baas rejiminden ve Esed diktatörlüğünden kurtulmasıdır. Ancak süreç devam etmekte, ABD'nin silah, mühimmat, para ve akıl verdiği Suriye PKK'sı İsrail'inde desteği ile varlığını devam ettirmeye çalışmakta, bu hususta Türkiye'nin askeri operasyon ihtimali gittikçe artmaktadır. Ülkemizi yakından alakadar eden diğer bir önemli hadise de Rusya-Ukrayna harbinin bile gölgede bırakan İsrail'in Filistin'de yaptığı soykırımdır. ABD ve Batı desteğindeki "haydut devlet" İsrail, 2025 yılında bir taraftan Filistin halkına soykırım yaparken diğer taraftan da İran'a hava saldırıları düzenlemiş, Lübnan'da katliamlar yapmış hatta ABD'nin bölgede en büyük askeri üssünün bulunduğu Katar'ı bile bombalamaktan çekinmemiştir. Yine 2025 yılı içerisinde Hindistan'ın Pakistan'a saldırmasıyla patlak veren savaş Hindistan'a pahalıya patlamış, ABD'nin araya girmesiyle ateşkes sağlanabilmiştir.

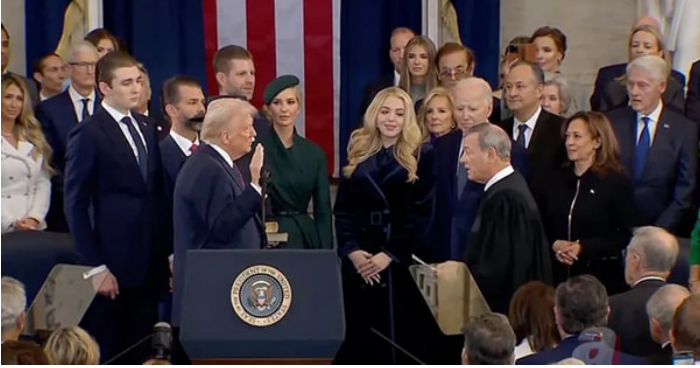
İçeride en önemli gündem maddesini PKK'nın silah bırakması ve kendini feshetmesi teşkil etmektedir. PKK terör örgütü elebaşı Abdullah Öcalan, PKK'nın kendini feshetmesi ve silahları bırakması gerektiğine ilişkin çağrıda bulunmuş, etnik kimlik üzerinden özerklik, federasyon ve kültürel yaklaşımların çözüm olmadığı ve bundan sonra bu konuların gündeme bile getirilmemesi gerektiğini belirten açıklamasının ardından PKK kendini feshettiğini ilan etmiş ve bunu sembolik olarak "silahları yakma" görüntüleri ile göstermiştir. Bunun üzerine TBMM'de terörsüz Türkiye sürecinin gerçekleştirilmesi için "Milli Dayanışma, Kardeşlik ve Demokrasi Komisyonu" kurulmuş ve tüm toplum kesimlerden görüşler alınmıştır. Daha sonra siyasi partiler raporlarını hazırlamışlar ve komisyona sunmuşlardır. Komisyonca hazırlanacak ortak raporun TBMM Genel Kurulu'na sunulmasından sonra kanuni süreç başlamış olacaktır. Dâhildeki diğer önemli konular arasında belediyelerdeki yolsuzluk iddiaları ile başlayan yargı süreci bulunmaktadır. İstanbul Büyükşehir Belediyesindeki yolsuz-

zluk iddiaları daha sonra Antalya, İzmir, Adana başata olmak üzere diğer şehirlerle de sıçramış olup mahkeme süreci devam etmektedir. Son olarak Azerbaycan'dan Türkiye'ye dönerken Gürcistan topraklarında düşen askeri uçağımızın mahiyeti ve akıbeti ile Türkiye'ye gelen Libya genelkurmay başkanı ve askeri heyetinin geri dönüş yolunda uçağının düşmesi ile ortaya çıkan istifhamlar iç kamuoyunu rahatsız etmiştir.

Bizi ilgilendiren bu olayların ve daha fazlasının detaylarını kitabın ilerleyen sayfalarında bulabilirsiniz. Bu vesile ile BAKAD'ın kurulmasında ve bu günlere gelmesinde vazife alan tüm akademisyenlere, katkı sağlayan arkadaş ve dostlara teşekkür ediyor, BAKAD'ın hizmet çeşitliliğini arttırarak nice dergi sayılarına ve yeni kitaplara imza atmasını temenni ediyorum.

Prof. Dr. Mahmut Bozan
2025 - Bartın

..VE TRUMP GERİ DÖNDÜ

Kaynak: Euronews.com

21.01.2025

ABD’de başkanlık seçimini kazanan Donald Trump 20 Ocak 2025 tarihinde yapılan yemin merasimi ile ikinci defa başkanlık koltuğuna oturdu. Dini yemin merasimine yaşayan tüm ABD eski başkanları ile birlikte teknoloji milyarderlerinin de iştirak ettiği görüldü. Başka ülkelerin devlet başkanlarının davet edilmediği yemin merasiminde birlik ve bütünlük görüntüsü ve mesajları dikkati çekti. ABD’de Hristiyan, Yahudi ve Müslümanlar başta olmak üzere sair din mensupları da yaşadığı için yemin merasimlerinde Hristiyan ve Yahudi din görevlileri dua ederken Müslümanları temsilen herhangi bir din görevlisine yer verilmemesi de dikkatlerden kaçmadı. Bu sızıntı Trump’ın Müslümanlara bakışı hakkında diplomatlara ve ilgili taraflara gerekli mesajları vermektedir.

ABD’de bunlar olurken ister istemez insan 2007 Türkiye’sini düşünmeden edemiyor ve eski cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer’in Çankaya Köşkünde basına kapalı olarak yeni cumhurbaşkanı Abdullah Gül’e törensiz 20 dakikada devir-teslim yapması ve kaçır-

casına Çankaya Köşkünden ayrılmasını hatırlıyor. Oysa Trump ile Joe Biden arasındaki hitap ve hakaretlerin hiçbirisi Sezer ile Gül arasında yaşanmamıştı. Bir başka önemli husus ise ABD’de bu güne kadar yapılagelen dini yemin ile Türkiye’de yapılan ladinini “namus-şeref” andı içmedeki tenakuzdur. Türkiye’de halen bazı kesimlerin din fobisinin dinmediği, ladiniliği din kabul eden ekalli kalilin mütedeyyin ekseriyet üzerinde nüfuz ve psikolojik baskısının devam ettiği anlaşılmaktadır. Bu azın azı olan kesimin gücünü nereden aldığı meselesi ise ayrı bir makale konusudur.

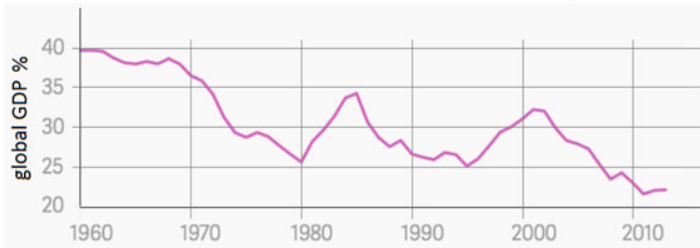
ABD’nin 47. Başkanı olan Donald Trump güçlü bir propaganda rüzgârı estirerek büyük vaatlerle gelmiş, “ABD’yi yeniden en büyük yapacağı” en birinci sloganı olmuştur. Hatta daha da ötesine geçen Trump, yapılan suikasttan kendisini “Amerika’yı yeniden yüceltmesi için” Allah’ın kurtardığını söylemiştir. Bu vesile ile ifade etmek gerekir ki tüm Batı’da olduğu gibi ABD’de de milliyetçi, hatta ırkçı aşırı sağ yükseliştir. Bu sebeple ABD’de liberal ve dışa dönük politikaları tercih eden Demokratlar değil, daha dindar ve muhafazakâr siyaset takip eden Cumhuriyetçiler kazanmıştır. Nitekim Trump daha devir teslim töreninde Demokratların önünü açtığı LGBT ifsatlarına kapıyı kapatmış ve kadın-erkek dışında üçüncü bir cinsiyeti kabul etmeyeceğini açıklayarak “Kadınları toplumsal cinsiyet ideolojisi radikalliğinden korumak ve federal hükümette biyolojik gerçekliği tekrar hâkim kılmak” adlı kararnameyi imzalamıştır. Uluslararası ilişkilerle ilgili olarak da iddialı beyanlarda bulunmuştur. İsrail ile Filistin arasında varılan ateşkese kendisinin sağladığını söyleyen Trump, 100 gün içerisinde de Rus-Ukrayna harbini bitireceğini ilan etmiştir. Trup’ın vaatlerini ve siyasetini yaşayarak göreceğiz ancak acaba Trump ABD’yi yeniden büyük yapabilecek midir? Birazcık bu meselenin üzerinde durmak gerekiyor.

Öncelikle 2. Dünya Harbi sonrası galipler içinde başı çeken ABD, dünyadaki en büyük ekonomiye sahipti ve küresel ekonomideki payı %50 civarındaydı. 2024 yılında ise küresel ekonomide ABD’nin payı %22’ye inmiş, satın alma gücü paritesine göre liderliği Çin’e

..VE TRUMP GERİ DÖNDÜ

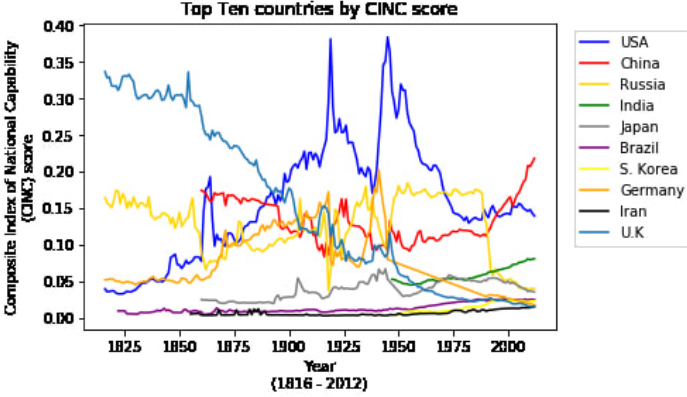
kaptırmıştır. Tablo 1’den de anlaşılacağı üzere artık ABD iktisadi olarak inişe geçmiş bir ülkedir. Trump’ın bunu nasıl durduracağı, hatta yeniden nasıl büyük yapacağı bir muammadır. Bu düşüş sadece iktisadi göstergelerde değil, diğer alanlarda da görülmektedir.

Tablo 1: Küresel Ekonomide ABD’nin Payı

Kaynak: Federal Reserve Bank of St Louis

ABD’nin inişte olduğu neredeyse tüm göstergelerde açığa çıkmaktadır. Milli Kapasite Bileşik Endeksi’nde ABD’nin iki dünya harbinde zirve yaptığı ancak daha sonra hızla gerileyerek 2000’li yıllarda durgunluğa girdiği ortadadır. Tablo 2’de İngiltere’nin nasıl baş aşağı gittiği, Çin’in ise nasıl tırmanışa geçtiği görülmektedir. Tabloda görülmesine de yakın bir gelecekte Hindistan’ın da ikinci bir Çin olmaya aday olduğu rahatlıkla söylenebilir. Artık dünya çok kutuplu ve Asya’nın güç teraküm ettiği bir dünyadır. Türkiye’nin öncülük ettiği Türk Devletleri Teşkilatı geleceğe yönelik umut sinyalleri verirken, Avrupa ana sermayeden yemekte, ABD ise gerileme emareleri göstermektedir.

Tablo 1: Milli Kapasite Bileşik Endeksi

Kaynak: Medium

Mevcut tablo kimseyi aldatmamalıdır. Orta ve uzun vadede Türkiye'nin yeri bugünlere göre daha yukarıda olacaktır. Bu ifadeler iyimser bir “güzel günler bizi bekliyor” avuntusu değildir. Türkiye tırmanıştadır. Gerek iktisadi, gerek askeri, gerek teknolojik, gerekse jeo-stratejik konumunun itici gücü ile birlikte yükselmektedir. Batı ittifakının uyguladığı ambargolar, yaptırımlar, terör saldırıları neticesiz kalmıştır. Garip bir şekilde Batı siyaseti onlar farkında olmasa da ABD'yi değil, Türkiye'yi yeniden büyük yapmaya hizmet etmektedir.

TRUMP VE BİR TİLKİ MASALI

12.02.2025

ABD’de Donald Trump’ın yeniden başkan seçilmesiyle birlikte Dünya siyasetinde cephesi belli olmayan rüzgârlar esmeye başladı. ABD’yi güya “yeniden büyük yapmaya” gelen Trump, boş atıp dolu tutmaya çalışmakta, kış boyu ahırda kalan danaların baharla birlikte kırlara salınma esnasında yaptıkları hoplama-zıplama ve sağa sola çifte atma hareketlerine benzeyen davranışlar sergilemektedir. O kadar ki sözcüleri ve danışmanları “arkasını toplamaya” yetişemiyorlar. Böyle bir devlet başkanı mutavassıt bir ülkede olsa muhtemelen vesayet altına alınır ve tasarruftan men edilirdi. Ancak ABD gibi dünyanın en güçlü ülkelerinden birisi mevzu-bahis olunca bu kolayca yapılamıyor. Hatta böyle bir delinin saçmalamalarından menfaat devşirmeyi düşünen Netyahu gibi caniler daha bir arsızlaşıyorlar.

Her gün yeni bir “cevher” yumurtlayan Trump’ın başkanlık makamına geçişinden bu güne kadar söylediklerini kısaca hatırlayalım:

- Trump, Grönland bizim olmalı diyor (ABD Jeolojik Araştırmalar Kurumu’na göre Grönland, 17,5 milyar varil petrol ve 148 trilyon

m3 doğal gaz rezervine sahip).

- Kanada'nın ABD'nin 51. eyaleti olması gerektiğini ifade etmekten çekinmiyor.
- Panama Kanalı'nın ABD'ye geri verilmesi gerektiğini söylüyor.
- Ukrayna'ya yaptıkları askeri yardım karşılığında bu ülkedeki çok değerli nadir toprak elementlerini istiyor.
- Trump ABD'nin Gazze Şeridi'ni devralacağını, enkazını zengin Arap ülkelere temizleteceğini, Gazze'deki Filistin halkını da başta Mısır ve Ürdün olmak üzere başka yerlere süreceğini, yani soykırımdan geriye kalanları da tehcir edeceğini söylüyor. Yanbaşında "pişmiş kelle gibi sırtan" Netenyahu'ya İsrail'in topraklarının "çok küçük" olduğunu ilave etmeyi de unutmuyor.
- Meksika ve Kanada sınırlarını kapatarak ülke tarihindeki en büyük sınır dışı etme operasyonunu yapacağını söylüyor.
- Trump, diğer ülkeleri ticaret savaşları ile tehdit ediyor, ABD doları dışında para birimi ile ticaret yapan ülkelere yaptırım tehdidinde bulunuyor. Çin ve AB başta olmak üzere pek çok ülkeye ilave gümrük vergileri koyacağını söylüyor.
- Rus-Ukrayna savaşını iktidara gelmeden önce 24 saatte, şimdi ise 100 günde bitireceğini, rehineleri derhal serbest bırakmazsa ateşkesi sonlandırıp Hamas'ı ve dolaylı olarak da Filistinlileri yok edeceğini iddia ediyor.

Tüm dünyanın istihza ile baktığı Trump'ın 40 güne sığdırdığı bu saçmalıklar acaba ABD'yi "yeniden büyük" yapabilecek mi? Veya gerileme sathı mailinden ABD'yi kurtarabilecek mi? Bunu zaman gösterir. Ancak bir önceki yazımızda ifade ettiğimiz gibi son dönemde "bunaklı-delili" başkanlarla yönetilen ABD'nin gerileme sarmalından çıkması mümkün görünmüyor. Muhtemel geçici bazı başarılar kazansa da bunların sadra şifa olma ihtimali çok zayıftır.

Trump'ı gerçeklerle yüzleştirecek ve ayaklarını yere bastırarak bir 4 yıl ile Trump'ın durumunu çok güzel resmeden bir tilki masalı

var. Onunla yazımıza hitam verelim.

Bir zaman bir ormanda kuşlar huzurlu ve mutlu bir hayat sürüyorlarmış. Ancak ormana gelen bir tilki ile tüm huzurları kaçmış. Zira tilki eğik bir meşe ağacına yuva yapan bir kuşun tüm yavrularını ağaca çıkararak yemiş. Diğer kuşları da eğer her gün kendisine bir yavru atmazlarsa sıra ile hepsini yemekle tehdit etmiş. Eğik meşe ağacına çıkmasına aldanan kuşlar her gün tilkiye yüreklerinden bir parça atar gibi bir yavru atıyormuş, yavru atmayı geciktiren kuşlara ise kurnaz tilki; “at bir civciv, yoksa çıkar seni de yavrularını da yerim haa!” diye tehditler savuruyormuş. Bir bahar günü bir leylek de ormana gelerek bir ağaca yuva yapmış ve kuşların haline şahit olmuş. Onlara tilkinin tehditlerine boyun eğmemelerini, zira tilkilerin ağaca tırmanma kabiliyetlerinin olmadığını söylemiş. Tilkinin tehditlerine aldırmayan kuşlar da nihayet evlat acısından kurtulmuşlar. Tilki, kuş yuhaları arasında bitik bir şekilde ormanı terk etmiş. Evet, Trump bu tilki gibi dünyayı tehdit ediyor ve kendisini ormanda zannediyor. Kendini kuş zanneden bazı ülkelerin bu tehditten kurtulması için “hacı leyleği” dinlemelerine ihtiyaç var.

MÜNİH GÜVENLİK KONFERANSI VE TÜRKİYE

Kaynak: T.C. Dışişleri Bakanlığı

20.02.2025

Münih Güvenlik Konferansı (Munich Security Conference/MSC), 1963 yılından beri küresel çapta güvenlik politikalarının tartışıldığı en kıdemli mekânlardan birisidir. Bu yıl 61 incisi düzenlenen konferans oldukça çalkantılı geçmiş ve Trump farkıyla bazı ezberler bozulmuştur. Bozulmayan tek ezber Eski NATO Genel Sekreteri Jens Stoltenberg'in MSC Başkanı rolünü üstlenmesidir. Tıpkı Fransız vatandaşı Christine Lagarde'nin 8 yıl IMF başkanlığını müteakip Avrupa Merkez Bankası Başkanı yapılması gibi. Avrupa'da "eskiden (b)ay(an)lar" kırılıp kırılıp yıldız yapılıyor. Hiçbir şey ziyan edilmiyor. Bizde ise zor yetişen çok değerli insan kaynağının çeşitli sebeplerle atıl bırakılmasına, heder edilmesine hayıflanmak elde değil ama o şimdilik bahs-i diğer.

Münih Konferansına dönecek olursak, stres katsayısının öncekilere oranla daha yüksek olduğunu görürüz. Konferansın ana temaları arasında Avrupa'nın küresel güvenlikteki stratejik rolü, iklim değişikliğinin ulusal ve uluslararası güvenlik üzerindeki et-

kisi ve siber güvenlik ve yanlış bilgilendirmenin teknolojik tehditleri gibi maddeler yer alsa da konferansa Ukrayna-Rusya savaşı üzerinden Avrupa'nın güvenliği ve Trump'ın dış politika öncelikleri damgasını vurmuştur. Tüm Avrupa devletlerini şaşkırtan Trump, yardımcısı JD Vance'nin diliyle Avrupa'da özgürlüklerin gerilediğini, otoriterliğin öne çıktığını söyleyerek transatlantik ilişkilerdeki gerilimi ve küresel güç dengelerindeki değişimde geriye düşen Avrupa'yı açığa çıkarmıştır. Azarlanan Avrupa liderleri itirazlarını biraz da "kendi kendine söylenme" şeklinde ortaya koyarken Çin her zamanki siyasi üslubu kullanarak "ABD'nin güç rekabetinden kaçınması gerektiğini" ifade ile iktifa etmiş, "hükümlerlik ve hayşiyet" savunması yapmaktan öte laf etmemiştir. ABD'nin doğrudan hedef aldığı Çin'in bu duruşu "güçlü iken zayıf, zayıfken güçlü görün" siyasetine uymaktadır.

Bu konferansın en keyifli tarafı ise Riyad'da ABD ile Ukrayna pazarlığı yapan Putin'dir. Öyle ki üzerine pazarlık yapılan Ukrayna Riyad'a çağırılmamış, AB de dışarıda bırakılmıştır. Putin'i G7'ye davet eden Trump, Malta ve Yalta'dan sonra üçlü sacayağı kidedimlerinden İngiltere'yi düşürmekte ve yerine Çin'i koymaktadır. Trump'ın diplomatik nezaketi dikkate almayan "paldırkıldır" tavrının AB tarafından ne kadar sineye çekileceği merak konusudur. Ancak ortaya çıkan çıplak gerçek Avrupa'nın küresel siyasette küme düştüğü kararının vicahi olarak yüzlerine okumasıdır. Trump'ın alacak defterinde Grönland, Ukrayna'nın kıymetli madenleri, Birleşik Krallığa bağlı Kanada'nın 51. Eyaletliğe kabulü de bulunmakla birlikte "Ha.. Avustralya ve Yeni Zelanda'yı unutmşum, onları da Avrupa'ya sağladığım güvenliğin vergi iadesi olarak alıyorum" derse hiç şaşırılmayacağım. Bir önceki makalede "ormandaki kuşları tehdit ederek yavrularını yiyen tilki hikâyesi" Trump'lı yıllarda nasıl bir seyir izleyecek galiba onun ipuçlarını bir sonraki MSC'de tartışacağız.

Konferansın bizi ilgilendiren yanı da oldukça önemlidir. Zira Konferans öncesi yapılan ve soru listesi kamuoyu ile paylaşılmamakla birlikte "ölkelerin tehdit mi müttefik mi olduğu hususu, küresel güç

algısı ve çok kutuplu dünya düzeni” hakkında sorular sorulduğu anlaşılan bir ankette Türkiye’ye bakışın düzelmeye başladığına dair işaretler görülmekte, ABD ve İsrail ise yerilmektedir. Anket sonuçlarına göre Türkiye’ye yönelik uluslararası algı müsbet olarak değişmekte, Türkiye’yi müttefik olarak görenlerin oranı, “tehdit” olarak görenlerden daha yüksek çıkmaktadır. Özellikle İngiltere ve Japonya’da bu fark 28’er puan, Çin’de 26 puan, Hindistan’da 25 puan, Güney Afrika’da 19 puan, ABD ve Kanada’da 14’er puan, Brezilya’da 10 puan, İtalya’da 5 puan ve Almanya’da 2 puan olarak belirlenmiştir. Fransa ise muhtemelen Ermeni parmağı sebebiyle Türkiye’yi tehdit olarak görmeye -2 puanlık bir fark ile de olsa- devam etmektedir.

Önceki ankete kıyasla, Türkiye’yi müttefik olarak görenlerin oranında en büyük artış Almanya ve İngiltere’de 11’er puan, İtalya’da 9 puan, Fransa’da 8 puan ve Kanada’da 6 puan olarak kaydedilmiştir. Bu veriler, yalnızlaşan yaşlı Avrupa’nın kamuoyunda Türkiye’ye bakışın müsbete kaydığı şeklinde değerlendirilebilir.

Anketin ortaya çıkardığı “kötüler” ise ABD ve İsrail olmuştur. Kamuoyu ABD’nin müttefikliğini sorgulamaya başlamıştır. ABD’yi müttefik olarak görenlerin oranı Fransa’da 15 puan, Japonya’da 11 puan, Almanya’da 9 puan ve İngiltere’de 6 puan azalırken; İsrail’i tehdit olarak görenlerin oranı İtalya’da 12 puan, Fransa’da 11 puan, İngiltere’de 9 puan, Almanya ve Japonya’da 8’er puan artmış, hatta anket yapılan tüm ülkelerde artan oranda tehdit olarak görülen tek ülke İsrail olmuştur.

Türkiye’nin barışçı tavrı, istikrarlı siyaseti, mazlum ve mağdurlara sağladığı destek, zalim ve zorbalara karşı kavi ve izzetli duruşu sadece İslâm dünyasından değil, vicdan sahibi tüm insanlardan takdir toplamaktadır. Türkiye’nin dünyadaki bu müsbet imajını tahkim edecek dâhili politikalara ihtiyaç vardır. Unutmayalım, baş bir batman taşı taşıyabildiği halde göz bir kılı kaldıramaz. Mesele nerede faaliyet gösterdiklerini göremediğim politika kurulları ile diğer parti yetkililerinin nazar-ı dikkatlerine sunulur. Ayrıca AK Parti’nin 23 Şubat Pazar günü yapacağı 8. Olağan Büyük Kongre

BAKAD GÜNLÜKLERİ

de göze düşen kılın alınması için uygun bir fırsat olabilir.

ÖCALAN'DAN SON ÇAĞIRI: PKK KENDİNİ FESHETSİN!

Kaynak: Anonim

27.02.2025

PKK'nın kurucu lideri Abdullah Öcalan ikinci defadır PKK'ya silah bırakma çağrısında bulunuyor. 2013-2015 yılları arasında Öcalan'ın silah bırakma çağrıları Suriye'deki "kanton" icatları ve Türkiye'deki çukur eylemleri arasında kaybolmuştu. Dahilde "biz sırtımızı PKK'ya dayamışız!" diyen bir parti ve "seni cumhurbaşkanı yaptırmayacağız!" diyen PKK emrinde bir parti başkanı vardı. Bu sefer tüm siyasi sorumlulukları üstlenerek PKK'nın kendini feshetmesi gerektiğini ifade eden bir Öcalan var. Aslında iki dönem arasında bölgede yaşanan değişiklikler dışında dünyada değişen pek fazla birşey yok. Öcalan'ın ilk çağrısında da dünyada soğuk savaş dönemi sona ermişti, ülkemizde de başta ifade hürriyeti olmak üzere temel hak ve hürriyetler üzerine konulan yasaklar kaldırılmıştı. Ancak terör yoluyla Türkiye'ye dayatılan, Türki-

ye'yi bölmeyi amaçlayan emperyalist proje ve başta ABD, İsrail ve bazı Avrupa ülkelerinin patronajı ve destekleri halen devam etmektedir. O zaman farklı olan nedir?

Elbette ki farklı olan Türkiye'nin yaşadığı siyasi, idari, teknolojik ve savunma sanayiinde yaşanan değişimler ve gelişmelerdir. Buna ilave olarak Suriye'de Baas rejiminin çökmesi, Esed'in Rusya'ya kaçması, Türkiye'nin müzaharetiyle Suriye'de demokratik, üniter bir devletin kurulmaya başlanmasıyla ortaya çıkan yeni durumdur. Her yönden sıkışan ve nefes alamaz hale gelen KCK-PKK ve bileşenleri için yolun sonunun görünmesidir. İşte tüm bu sebeplerdir ki gidişatın akıbetini gören Öcalan, siyasi iktidarın çağırısını da bir fırsat olarak değerlendirmiştir.

Öcalan, yanlışlarını ve etkisinde kaldıkları reel-sosyalist sistemin 1990'larda çöktüğünü, aşırı milliyetçi savruluşunun zorunlu sonucu olan; ayrı ulus-devlet, federasyon, idari özerklik ve kültüralist çözümler gibi taleplerin tarihsel toplum sosyolojisine cevap olmayacağını, binaenaleyh PKK'nın savunacak bir görüşü kalmadığını, boşa düşüp kendini tekrar ettiğini beyan ile 40 yıl sonra bazı hesaplamalara göre 2 trilyon dolarlık maddi kayıp, can kaybı ve ölçülemeyecek kadar mânevi kayba sebep olduktan sonra, yok oluşun eşliğinde nedamet edip "tüm grupların silah bırakması ve PKK'nın da kendini feshetmesi" çağırısında bulunmaktadır.

Zararın neresinden dönülse kârdır. Devlet Bahçeli'nin aleni çağırısı ve Cumhurbaşkanı R. Tayyip Erdoğan'ın tasvibi ve tahkimi ile başlatılan bu yeni süreç köprüden değil "uçurumdan önceki son çıkıştır." Çıkanlar kurtulacak, çıkmayanlar ise uçurumla yüzleşeceklerdir. Nitekim İktidarın beyanları da ABD'ye cüz'i bir ücret karşılığı paryalık yapacaklara, soykırımcı İsrail'in amaçlarına hizmet edeceklere ve Öcalan'ın tabiriyle "Türkiye'yi bölmeyi amaçlayan emperyalist proje" için çalışacaklara hayat hakkı tanınmaya çağrı yönündedir.

Bu çağırını öncelikle halkımız ve onun bir parçası olan Kürtler tarafından genellikle müsbet karşılanmıştır. Şahsi menfaatini mil-

ÖCALAN'DAN SON ÇAĞIRI: PKK KENDİNİ FESHETSİN!

let mazarratında gören bazı çevrelerin hoşnutsuzluk beyanları sonucu değiştirmeyecektir. Ancak bunlar içerisinde bazı akademik çevreler Öcalan'ın çağırısındaki “idari özerklik” kavramını tırnaklayabilirler. Gerekçe olarak da mevcut anayasada yerel yönetimlerin tüzel kişiliği, idari ve mali özerkliği haiz olduğu beyanını ileri sürebilirler. Öcalan'ın bu ifade ile neyi kastettiğini bilmemesi mümkün değildir. Zira anayasada yerel yönetimlerle ilgili bu hüküm ortada dururken PKK partilerinin “ille de demokratik özerklik” diye bağırımlarının idari adem-i merkezîyet için değil, siyasi ademi merkezîyet için olduğunu ve federe devlet istediklerini pekâlâ biliyordu. Bunu tüm PKK destekçileri ve akıl dâneleri de biliyor ama ifadelerini perdelemek için “demokratik özerklik¹” gibi bir ifade ile yumuşatmaya çalışıyorlardı.

Nitekim sık sık kurdukları partilerin adına bir demokrasi kelimesi sıkıştırmaları, hatta Suriye'deki PKK yapılanmasını da “Suriye Demokratik Güçleri” (SDG) olarak değiştirmeleri aynı gayeye matuftu. Kısaltması DEM olan şimdiki partilerinin adının da “Halkların Eşitlik ve Demokrasi Partisi” olması demokrasi kavramını hangi amaçla kullandıklarını ortaya koymaktadır. Bu kullanım ABD'nin de yabancı olmadığı, mesela Irak'ı işgal ederken, yakıp yıkarırken ve insanlarını öldürürken kullandığı bir kavramdı. Bu sebeple Suriye'deki taşeron örgütün kendi adını SDG olarak değiştirmesini “harika bir çözüm” olarak değerlendirmişlerdi. Bu sebeple bazı akademisyenlerin sureti haktan görünüp “idari özerkliğe bile karşı olan Öcalan” üzerinden meseleyi başka mecralara çekme ve sulandırma taktiklerine itibar edilmemelidir.

Öcalan'ın çağırısına DEM Partisi de destek vermektedir. Nitekim Öcalan ziyaretinde DEM Parti milletvekilleri Sırrı Süreyya Önder ve Pervin Buldan'la beraber, yerine kayyım atanan Mardin Büyükşehir Belediye Başkanı Ahmet Türk, DEM Parti Eş Başkanları Tülay Hatimoğulları ve Tuncer Bakırhan, Öcalan'ın avukatı Faik Özgür Erol ve DEM Parti milletvekili ve Öcalan'ın geçmişte

¹ PKK'nın özerklik anlayışı ve demokratik özerklikle neyi kastettikleri hakkında detaylı bilgi için bkz. ↗

avukatlığını yapmış Cengiz Çiçek de bulunmuşlar, şu ana kadar da çağırısı ret amacıyla istifa eden herhangi bir parti üyesi görülmemiştir.

Öcalan'ın çağırısına Irak ve Kürdistan Bölgesel Yönetimi de destek vermektedir. İran resmi haber ajansı da yasak savar kabilinden "İran'ın çağırısı müsbet karşıladığını" bildirmiştir. Etkisiz eleman rolündeki Avrupa ise ABD'nin baskısı altında kendi dertleri ile meşguldür. ABD'den kayd-ı ihtirazi ile yapılan beyanatlar Suriye'den elini çekmediğinin işareti olarak yorumlanabilir. Nitekim Suriye'deki PKK bileşenleri bu duruştan cesaret alarak kendisini ayırttırmaya çalışmaktadır. Kendine isim yakıştırmada mahir Abdi Cilo'nun son beğendiği ismiyle "Mazlum Kobani" veya Trump'ın sıfat zammıyla 'General Kobani' "..bu iş bizi kapsamıyor" diye sıyrılmaya çalışırken, Öcalan'ın "Tüm gruplar" ifadesini görmezden gelmekte, devekuşu taklidi yapmaktadır. Kafasını kuma gömse de gövdesi dışarıdadır ve İHA'lı, SİHA'lı Mehmetçiğin hedefindedir. Efendisi ABD ve kâhyası İsrail de onu kurtaramayacaktır. PKK'nın kurucusu bile yaptıklarını hata olarak değerlendirip reel sosyalizm afyonu ile emperyalistlerin oyununa geldiklerini ifade ettiği bir zeminde "Trump'ın generaline" pek de söz hakkı kalmamaktadır.

Hülasa Öcalan'ın çağırısı dâhilde müsbet şekilde yankılanmış ve hüsnü kabul görmüştür. Devlet, siyasi iktidar, Cumhur İttifakı, DEM ve CHP başta olmak üzere tüm siyasi partiler ve saplantıları olan sektör gruplar hariç tüm sivil toplum örgütleri süreci desteklemektedir. Şimdi sıra KCK, PKK ve bileşenlerindedir. Çözüm Sürecini vaktiyle yaptıkları gibi "efendilerinin kesin talimatıyla" berhava edeceklerin kaçacağı yer ve sığınacakları bir güç kalmamıştır. Eğer öyle düşünüyorlarsa "uçurumdan önceki son çıkışı" kaybetmişler demektir. Onlara Suriye'den kovdukları Kürtler bile acımayacaktır.

CHP'DE NELER OLUYOR?

25.03.2025

Cumhuriyet Halk Partisi cumhurbaşkanlığı seçimlerini kaybetse bile mahalli idare seçimlerinde büyük bir başarı göstererek adeta yerel yönetimlerde iktidar oldu ve birinci parti konumuna geldi. İlk defa AK Parti ikinci sıraya düştü. Mahalli idare seçimlerinde üst üste iki defadır İstanbul, Ankara, İzmir, Antalya ve Adana'nın da içinde bulunduğu büyükşehirleri kazanan CHP büyük bir güven patlaması ile gözünü cumhurbaşkanlığına dikmiş ve seçimi kaybetmekle birlikte 2. Tura bırakmayı da başarmıştı. Bu siyasi başarının analizleri önceki yazılarda yapıldığı için burada tekrara gidilmeyecektir. Ancak Kemal Kılıçdaroğlu'nun CHP Genel başkanlığından düşürülmesi ve Özgür Özel'in CHP'nin başına geçmesi ile yeni bir dönem başlamış oldu. İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) Başkanı Ekrem İmamoğlu cumhurbaşkanlığı adaylığını daha bir dillendirir oldu ve bunu yeni Genel Başkan Özgür Özel'in ağzından ilan ettirdi. İmamoğlu'nun vesayeti altında olduğu suçlamaları altında Özgür Özel daha da ileriye giderek gelecek cumhurbaşkanlığı seçimleri için CHP delegelerinin önüne sandık koyup İmamoğlu'nu "tek aday" yapmaya kendini mecbur hissetti. Her ne kadar Ankara

Büyükşehir Belediye Başkanı Mansur Yavaş “Daha cumhurbaşkanı seçimine 3 yıl var, biz işimize bakalım, kamuoyu yoklamalarında benim oyum daha fazla çıkıyor bu erken sandık koyma işini doğru bulmuyorum” dese de pek dikkate alınmadı.

Ancak hizipler partisi olan CHP’den muhalifler önce Ekrem İmamoğlu’nun diplomasının sahte olduğu yönünde yargıya şikâyetle bulundular. Durum incelendiğinde işin ciddi olduğu anlaşıldı ve Ekrem İmamoğlu ile beraber 28 kişinin diploması ‘yokluk’ ve ‘açık hata’ gerekçesiyle İstanbul Üniversitesi tarafından iptal edildi. Hazırlanan raporda YÖK tarafından tanınmayan bir özel üniversiteden Devlet üniversitesine yatay geçişte yapılan usulsüzlük ve evrakta sahteciliğe kadar birçok unsur tespit edildi. İş bu kadarla da kalmadı, ortaya çıkan yolsuzluk iddiaları ve yine CHP’liler tarafından savcılıklara yapılan şikâyetler sahte diploma meselesinin çok ötesine geçti. Bu sefer iddialar çok ağırdı ve Mali Suçları Araştırma Kurulu (MASAK) gibi mali konularda çok ciddi bir istihbarat biriminin raporları bulunuyordu. Ayrıca uzun süreli teknik takipler, şahit beyanları ve müşahhas belgeler mevcuttu. Soruşturmaya konu olan meblağlar binlerle değil, milyonlarla da değil, milyarlarla ifade ediliyordu.

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca, İBB Başkanı Ekrem İmamoğlu ve 99 şüpheli hakkında suç örgütü yöneticisi olmak, suç örgütüne üye olmak, irtikâp, rüşvet, nitelikli dolandırıcılık, kişisel verileri hukuka aykırı ele geçirmek ve ihaleye fesat karıştırmak suçları ile soruşturma başlatıldı. Buna ilave olarak yine Ekrem İmamoğlu, İBB Genel Sekreter Yardımcısı Mahir Polat, Şişli Belediye Başkanı Resul Emrah Şahan’ın da aralarında bulunduğu 7 şüpheli hakkında PKK/KCK terör örgütüne yardım etmek suçundan da ayrıca soruşturma başlatıldı. Ekrem İmamoğlu İBB’ye yönelik yolsuzluk soruşturması kapsamında sevk edildiği hâkimlikçe tutuklandı. İçişleri Bakanlığı, İmamoğlu’nun geçici tedbir olarak görevinden uzaklaştırıldığını bildirdi. İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca, “PKK/KCK terör örgütüne yardım etmek” suçundan yürütülen soruşturma kapsamında gözaltına alınan İBB Genel

Sekreter Yardımcısı Mahir Polat, Şişli Belediye Başkanı Resul Emrah Şahan ve Reform Enstitüsü Direktörü Mehmet Ali Çalışkan da Hâkimlikçe tutuklandı.

CHP'de fırtına devam ediyordu. Bu sefer de Kılıçdaroğlu'nun genel başkanlığı Özgür Özel'e karşı kaybettiği Kongrede yolsuzluk yapıldığı iddiası da yine CHP üyeleri tarafından yargıya taşındı. Bu sefer Özgür Özel acilen Olağanüstü Kongre kararı alarak bu fırtınayı savuşturmaya çalıştı ancak hiziplerin partisinde bu sefer de Özgür Özel'in olağanüstü kongre kararı alamayacağı iddiası ortaya atıldı. Hâsılı yıllarca hiziplerin birbirini yediği CHP millet önünde birbirini yemeye başladı. Bundan kurtuluş için de tüm bunları iktidarın tertiplemediği iddiası ile Özgür Özel halkı ve bilhassa gençleri sokaklara "polisle kavga etmeye" çağırdı. Ortaya çıkan arbedede gerçekten polisler yaralandı. Yargıyla olan işini iktidarı suçlayarak aklamaya çalışan ve "Ekrem İmamoğlu'nun Cumhurbaşkanlığı adaylığı engelleniyor" propagandası yapan CHP işi bir takım özel sektör kuruluşlarına boykot çağırısına kadar uzattı. Kendilerini demokrasinin teminatı AK Parti'yi ise diktatörlükle suçlayan Özgür Özel Batılı dostlarını destek olmaya çağırdı.

Tüm bu yaşananlar maalesef CHP'nin Türkiye'yi yönetecek bir olgunluğa sahip olmadığını göstermektedir. Belediye çapında yaşanan hizmetteki beceriksizlikler, yolsuzluklardaki pervasızlıklar, terör unsurlarıyla iş tutmalar halkın yöneticilerde görmek istediği ciddiyetle, sorumluluk duygusuyla bağdaşmamaktadır. Esas vahim ve tehlikeli olan da budur. AK Parti'ye karşı alternatif bir iktidar adaylığını halk kendilerine vermiş ve bir fırsat penceresi açmışken CHP bu fırsatı heba etmiş, "senden ancak muhalefet olur, muhalefette kal" tekerlemesinin fasit dairesine mahkûm olmuştur.

Bir sonraki seçimde CHP değil cumhurbaşkanlığını kazanmak, elindeki belediyeleri de kaybetmekle karşı karşıyadır. Bu bir kehanet değil, Perşembenin gelişinin Çarşambadan belli olmasıdır.

ANTALYA DİPLOMASİ FORUMU-2025

Kaynak: Anadolu Ajansı

12.04.2025

Yazıya, Osmanlı Ahrar Fırkası'nın kurucusu da olan Prens Sabahaddin'in savunduğu "Teşebbüs-ü Şahsi, Adem-i Merkeziyet ve Tefrik-i Vezaif" fikrinin her ne kadar döneminde "zamansız" olduğu tenkidine maruz kalmış olmakla birlikte, çok da yabana atılacak bir fikir olmadığını hatırlatarak başlamak isterim. Antalya Diplomasi Forumu ile ne alakası var diye düşünülebilir. Önce Prens Sabahaddin'in görüşünü kısaca şerh edelim, sonra Forumla olan bağlantısına geçelim. Müteveffa Dâmat Sabahaddin, Edmond Demolins üzerinden dâhil olduğu Le Play ekolünün bir temsilcisi olarak devlet merkezli iktisadi yapı yerine teşebbüs-ü şahsi yani özel teşebbüsün ön alacağı bir iktisadi sistemi savunuyordu. Adem-i merkeziyet fikriyle, her türlü hizmetin merkezi devlet eliyle verilmesi yerine idari yerinden yönetim anlayışı ile mahalli idareler tarafından yerine getirilmesi; tefrik-i vezaif düşüncesi ile de merkezi idare ile mahalli idarelerin vazifelerinin ayrılması

gerektiği kanaatindeydi. Buna mukabil o dönem iktidarda olan İttihat ve Terakki Fırkası ise merkezîyetçi ve devletçi görüşlere sahipti.

Cumhuriyetle birlikte iktidarı alışıktığı usullerle ele geçiren İttihat Terakki, Halk Fırkası olarak arzı endam edecek; Batıcı, devletçi, ladini ve totaliter siyaseti ile değil şahsi teşebbüsleri yeşertmek, kendi anlayışına uygun olmayanların da yaşamasına müsaade etmeyecektir. Bu uzun ve acılı bir hikâyedir. Kestirmeden soracak olursak, Nuri Demirağ'ın Tayyare Atölyesine ne olmuştur? Türkiye'nin ilk uçağı VECİHİ K-6'yı üreten ve ülkenin ilk sivil uçuş mektebini kuran Vecihi Hürkuş nasıl bir akıbetle uğramış, silah ve mühimmat imaleden Nuri Killigil nasıl bir suikasta kurban gitmiş, Şâkir Zümre'nin Türk Sanayi-i Harbiye ve Madeniye Fabrikası neden kapatılmıştır? İşte bu soruların cevabı tek partili cumhuriyet döneminin her şeyi kontrol altında tutan ve istemediği hiçbir şeye müsaade etmeyen totaliter yapısında aranmalıdır. Bu anlayış, demokrasinin vesayet altına alındığı darbe dönemlerinde de sadece partileri kapatmakla iktifa etmeyecek, vakıf, dernek ve sendikaları da ortadan kaldıracaktır. İşte Türkiye'nin ayaklarına vurulan bu prangalar yüzünden ülkemiz bir türlü olması gerektiği yere ulaşamamıştır. Vakıa Menderes, Demirel ve Özal gibi halkın oyuyla iktidara gelen idareciler kapalı iktisadi yapıyı dışa açmaya çalışmışlar ancak darbelerle, öldürmelere veya pasifleştirmelere muhatap olmuşlardır.

Bu oyun ancak Türkiye için uzun sayılabilecek R. Tayyip Erdoğan'ın iktidarı ile sona erebilmiştir. Bunun neticesi olarak Türkiye de iktisadi ve siyasi organizasyonlar ortaya çıkmaya başlamış ve bir kısmı küresel bir boyut kazanmıştır. İşte Özal'ın kurduğu Karadeniz Ekonomik İşbirliği Teşkilatı, Erbakan'ın kurduğu D-8 Ekonomik İşbirliği Teşkilatı, Erdoğan'ın re-organize ettiği Türk Devletleri Teşkilatı böyle ortaya çıkmıştır.

Cumhuriyetin devlet teşvikiyle beslenmiş, boynu nazar boncuklu şişman ev kedilerininin 100 milyonluk iç pazara bir yerli arabayı bile çok gördükleri, Batı sermayesinin acenteciliği ve "yap-sat"çılığı

dışında hiç birşey yapmadıkları bu zaman zarfına mukabil son 20 yılda savunma sanayinde kara, deniz ve havada sayıya gelmez yüksek teknoloji donanımlı ihalar, sihalar, tihalar, milgemler, kızilemalar, altaylar vb. yüzakı eserler ortaya çıkmış, Bayraktarlar başta olmak üzere Anadolu'da ortaya çıkan yeni kahramanlar Demirağ, Hürkuş, Killigil ve Zümre'lerin yerini almışlar ve ideallerini hayata geçirmeye, TÜBİTAK'ından Aselsan'ına, Havelsan'ından Roketsan'ına kadar ülkeyi başrol oynamaya aday eden müesseseler gövde gösterisi yapmaya başlamışlardır. Bu arada sürüncemede kalan araba utancı da TOGG'la silinip atılmıştır.

Kendilerini garblılaşmaya adayan önceki devlet başkanlarının ise bolca aidat ödedikleri Batılı kuruluşlara üye olmaktan ve onların yönetim ve kurallarını uygulamaktan öte bir gayretleri olmamıştır. Bugün bile Türkiye yaklaşık 39 uluslararası kuruluşu üyeliği aidiyatı ödemekte fakat sembolik bir-ikisi hariç hiçbirinin yönetici koltuğunda oturmamaktadır.¹

Batılı ülkeler tarafından teşkil olunan bu kuruluşlar ekonominize not verir, üniversitelerinizin sırasını belirler, insan haklarının veya kadın haklarının ne durumda olduğu hususunda karne dağıtır, tahrip ettiği çevre için enva-i çeşit yeşil ve dahi çevreci organizasyonlar icad eder, konferanslar düzenler. Bizim aydınlarımızın önemli bir kısmı ise oralara çağırılmayı ayrıcalık zanneder, -aslında biraz da aynaya bakarak- "biz adam olmayız" kompleksi ile halkını küçümser, fasit mukayeseler ile umutsuzluk yayar(dı). İşte bazı akademisyen, gazeteci ve iş adamlarının katılmakla öğündüğü Dünya Ekonomik Forumu bunlardan birisiydi.² Her yıl İsviçre'nin Davos kasabasında yapılan bu forma 2009 yılında dönemin Başba-

¹ Konuyla ilgili bkz: Bozan, M. (2023). Birleşmiş Milletlerde Demokratikleşme Sorunu, Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi ↗

² Dünya Ekonomik Forumu 1971 yılında Prof. Dr. Klaus Schwab tarafından İsviçre'nin Davos kasabasında Avrupa Yönetim forumu olarak kurulmuş, 1987 yılında adı Dünya Ekonomik Forumu olarak değiştirilmiştir. Önceleri ekonomik alanda sermaye çevrelerinin tartıştığı bir platform iken 1974 yılından itibaren devlet adamlarının ve siyasetçilerin de davet edilmesiyle bugünkü halini almıştır. Bkz: ↗

kanı R. Tayyip Erdoğan da iştirak etmiş ama Şimon Peres'e cevap vermesini engellemeye çalışan moderatörü daha sonra meşhur olacak “one minute!” sözü ile azarlamış, “bir daha da Davos’a gelmem!” diyerek salonu terk etmişti.

Gerçekten de Tayyip Erdoğan sözünü tutmuş ve Davos’a hiçbir zaman gitmemiş, Ancak Davos’un daha iyi bir formunu Türkiye’de kurmuş, Dışişleri Bakanlığı tarafından organize edilen Antalya Diploması Formu böyle ortaya çıkmıştır. İlki 18-20 Haziran 2021’de Cumhurbaşkanlığı himayelerinde Covid pandemisinin yaygın olduğu bir dönemde fiziki iştirakle gerçekleştirilen Antalya Diploması Formu, “beşikte konuşan bebek” mucizesinden mülhem küresel diplomasiye adımını atmıştır. İkincisi 11-13 Mart 2022 tarihlerinde **Diplomasiyi Yeniden Kurgulamak** temasıyla gerçekleştirilmiştir. 17 devlet ve hükümet başkanı, 80 bakan ile 39 uluslararası teşkilatın üst düzey temsilcisinin de aralarında bulunduğu 3 bin 260 konuşun katıldığı Forum’da, dünyadaki her üç dışişleri bakanından birinin hazır bulunması Forum’un kısa süre içinde uluslararası düzeyde ulaştığı itibarın da göstergesi olmuştur.

Antalya Diploması Forumu’nun üçüncüsü **Krizler Döneminde Diplomasiyi Öne Çıkarmak** ana temasıyla 1-3 Mart 2024 tarihleri arasında gerçekleştirilmiş ve Forum’a 19 devlet başkanı, 73 bakan ve 57 uluslararası temsilci olmak üzere 4 bin 500’e yakın katılımcının iştirak etmiştir. Süregelen savaşlar, terörizm, düzensiz göç, yabancı düşmanlığı ve İslâm karşıtlığı, iklim değişikliği, doğal afetler ve pandemiler, genişleyen sosyo-ekonomik uçurumlar gibi konular yanında Dışişleri Bakanı Hakan Fidan’ın ev sahipliğinde “Gazze Temas Grubu” paneli gerçekleştirilmiş, Filistin meselesi ve Gazze’de yaşanan katliamın durdurulması için girişimler, çabalar gündeme getirilerek daha geniş bir farkındalık sağlanmaya çalışılmıştır.

Bu sene 11-13 Nisan tarihleri arasında gerçekleştirilmekte olan Antalya Diploması Forumu’nun ana teması ise **Ayrışan Dünyada Diplomasiyi Sahiplenmek** olarak belirlenmiştir. Forumu 155 ülkeden 20’den fazla devlet ve hükümet başkanı, 70’den fazla dışiş-

leri bakanı ve bakan, 60'dan fazla uluslararası kuruluş temsilcisi ile aralarında akademisyen ve öğrencilerin de bulunduğu altı bini aşkın misafirin katıldığı ve oldukça kalabalık bir medya ve gazeteci tarafından takip edildiği bildirilmiştir 7. Yapılan forumlardaki tüm konuşmalar ve gerçekleştirilen oturumlar Antalya Diploması Forumu web sayfasından (antalyadf.org) takip edilebilir.

Bir fikir vermesi açısından Antalya Diploması Forumu (ADF) ile Dünya Ekonomik Forumu (DEF) arasında kısa bir mukayesenin faydalı olacağı kanaatindeyim.

- Birincisi, Davos DEF, 54 yıllık bir geçmişe sahipken ADF sadece 4 yaşındadır.
- İkincisi, DEF İsviçre'nin ulaşımı zor bir dağ kasabasında sadece zenginlerin, patronların, sömürenlerin ve biraz da fakir ülkelerin yolluk ve yevmiyeli yöneticilerinin katıldığı, propaganda ve reklam yanı ağır basan, medyatik unsurların öne çıktığı ve küresel medya organlarının yönlendirmelerine maruz kalındığı, "istenmeyen" sesler çıktıkça da "one minute" örneğinde olduğu gibi bastırıldığı bir platformken, ADF ise herkesin ulaşabildiği, fikirlerini sansürsüz söyleyebildiği, dünyanın gerçek problemlerinin ortaya konulduğu ve rahatlıkla tartışıldığı demokratik bir zemin oluşturmaktadır.
- Üçüncüsü, Davos DEF'de gündem dünyanın gerçekleri değil, küresel güç odakları, sömürgeci ve buyurgan çevreler tarafından sun'ı olarak belirlenirken, ADF'de dünyada yaşanan, herkesin gördüğü, çözüm aradığı gerçek problemler gündem oluşturmaktadır. Bu sebeple de sadece mazlum, mağdur ve sesi duyulmayanlar değil vicdan sahibi her kesimden ADF'ye büyük bir teveccüh ve rağbet olmaktadır.
- Dördüncüsü, artık bir şehre dönüşen dünyamızda problem olanlar, kaos ve kavga çıkaranlar, güç dışında hak-hukuk ve kural tanımayanlar, üstelik de kendilerini modern, çağdaş, demokrat, temel hak ve hürriyetlere saygılı ilan ettikleri halde problemin kaynağı olanların teşhir edilmesi için Davos gibi tuzu kurular

platformuna değil, soykırımı uğrayan, öldürülen, ülkesi yağmalanan, tehdit edilen ve kurtuluş ümidi arayanların sesinin duyurulacağı Antalya Diploması Formu gibi tabii ve hür zeminlere ihtiyaç vardır. Bu sebeplerle de ADF sadece 4 senede 54 yaşındaki DEF'yi gölgelemeye başlamıştır. Gelecek yıllarda bu durum daha açık bir şekilde görülecektir.

Bu kısa mukayeseden sonra biraz da Antalya Diploması Forumu'na ilişkin gözlemlerimizi ifade edelim;

11 Nisan 2025 saat 15:30'da Dışişleri Bakanı Hakan Fidan kısa, öz, amma oldukça etkili bir açış konuşması ile Forum'un amaçlarını ortaya koymuş ve ADF'nin marka değerinin artışını, "jeo-stratejik konumu gereği Türkiye'nin krizlerin tam kalbinde, gerilimlerin orta yerinde, ama çözümün de merkezinde duran bir ülke" olmasıyla açıklamıştır. Daha sonra kürsüye gelen Cumhurbaşkanı R. Tayyip Erdoğan başta Gazze'deki soykırım ve İsrail terörü, Lübnan ve Suriye'nin güvenliği ve yeniden yapılanması, Rus-Ukrayna harbi ve ABD'nin başlattığı küresel ekonomik savaş başta olmak üzere diplomasinin çözüm aradığı tüm meseleleri içine alan kapsamlı bir değerlendirme yapmıştır. İsrail'in neden bir terör devleti olduğunu hem salondakilere hem de medya üzerinden tüm dünyaya ilan etmekle kalmamış, İsrail zulmüne arka çıkanların da aynı suçun şerikleri olduklarını ve en az terörist İsrail kadar suçlu olduklarını kayda geçirmiştir. Adeta salondakilerin ve muhtemelen de tüm televizyonlardan takip edenlerin vicdanının sesi olmuş, yapılan alkışlamalar sanki Erdoğan ile salon arasında canlı bir diyaloga dönüşmüştür.

Antalya Diploması Formu ile ilgili genel intiba, kapsayıcı, eşitlikçi, hür fikirli, katılımcı, değerlere, ahlâka ve hukuka dayalı, problem çözme temelli ve ihtiyaçların ortaya çıkardığı bir uluslararası zemin olduğu yönündedir. İlave olarak da hep bu tür forumların dışarısında kalan ülkelerin ve özellikle de İslâm ülkelerinden iştirak edenlerin kendilerini Antalya'da evlerinde gibi hissetmeleridir.

Hasılı, soğuk savaş döneminin kurumlarının iflas ettiği ancak yeni

dönemin yapılarının da henüz ortaya çıkmadığı bir ara dönemdeyiz. Bu geçiş döneminin fırsat ve tehditlerini kim daha iyi hesaplar ve kim siyaset ve stratejilerini ona göre geliştirirse gelecek dönemin en çok kazananı da o olacaktır. Türkiye sesi olduğu hakkaniyetin, insafın, vicdanın ve aklın gereği olarak bölgede barışı inşa etmeye adaydır. Osmanlı döneminde ortaya koyduğu iyi uygulama örnekleri üzerinden de daha âdil bir dünya düzeninin kurulabileceğini savunmaktadır. İşte Antalya Diplomasi Formu bir ortak akıl olarak bu umut ve câzibenin merkezi rolünü oynamaktadır.

PAPA VE VATİKAN'IN SİYASİ GÜCÜ

Kaynak: BBC

08.05.2025

Katolik dünyasının dini lideri ve Vatikan'ın devlet başkanı olan Papa Francis 21 Nisan 2025'te 88 yaşında öldü. Asıl adı Jorge Mario Bergoglio olan Papa Francis'in cenaze törenine İtalya İçişleri Bakanlığı'nın beyanına göre, dünya çapından 170 delegasyon iştirak etmiştir. Ayrıca Hıristiyan dünyasının tüm mezhep temsilcileri de cenaze merasiminde hazır bulunmuştur. Türkiye'yi TBMM Başkanı Numan Kurtulmuş'un temsil ettiği cenazede Papa'nın devlet başkanı kimliği dikkate alınmış olsa gerektir.

Katolik dünyası ile birlikte Vatikan'ın da yeni devlet başkanı olarak Robert Francis Prevost 252 Katolik kardinal arasından oy verme hakkına sahip 135 kardinal tarafından seçilmiş ve Papa 14. Leo adını almıştır. Yeni Papa 14. Leo, 8 Mayıs 2025'ten itibaren Katolik Kilisesi'nin ruhani lideri ve Vatikan Şehir Devleti'nin hükümdarı

olmuştur.¹

Hayatını Peru’da misyoner olarak geçiren ve daha sonra Vatikan’ın Piskoposlar Dairesi’nin başkanlığını yürüten Kardinal Robert Prevost, Katolik Kilisesi’nin 2000 yıllık tarihinde seçilen ilk ABD’li papa olmuştur. Yeni Papa’nın aslan manasına gelen Leo adını seçmesi hakkında, miladi 452 tarihinde Türk hükümdarı Attila’yı ikna ederek rica-minnet Roma’yı kurtaran 1. Leo’nun hatırasını yâd etmekten bahsedilse de yeni Papa bu ismi “sosyal adalet konusunda attığı adımlarla “kilisenin modern sosyal doktrinini başlatan Papa 13. Leo’yu izaz için seçtiğini” söylemiştir.

Bu meselenin bizi alakadar eden üç ciheti bulunmaktadır. Bunlardan birincisi tarihidir. Selçuklu Devleti’nden itibaren başlatılan tüm haçlı seferleri² Papalar tarafından organize edilmiştir. Özellikle papalık 15. yüzyılda Avrupa’da ilerleyen Türkler’in karşısına Niğbolu ve Varna’da gibi kara muharebelerinde ordular teşkiline önyak olurken Preveze ve İnebahtı gibi deniz muharebeleri için de donanmalar çıkarmada Avrupa’daki bütün Hristiyanları Kutsal İttifak adı altında bir araya getirmeyi başarabilmiştir. İslâm dünyasına karşı yapılan haçlı seferleri zaman zaman unutulsa da 11 Eylül 2001 yılında New York’taki ikiz kulelere yapılan saldırılara karşı dünyaya “ya bizdensiniz, ya da bize karşısınız!” diyen dönemin ABD başkanı George W. Bush’un Afganistan’a haçlı seferi (crusade) başlatacağını ilan etmesi bu tarihi devamlılığı ve şuurlatımı ortaya çıkarması bakımından manidardır. Bu hareket daha sonra kökten dincilik, cihadizm, İslâm terörü ve İslâmfobi şeklinde yakıştırılmalarla İslâm nefretine dönüştürülerek devam ettirilecektir.

Meselenin ikinci ciheti, Vatikan’ın müstakil bir devlet, Papa’nın

¹ Roma şehri içinde yer alan ve Katolik dünyasının merkezi olan Vatikan Şehir Devleti ile ilgili daha detaylı bilgi için bkz. Şakiroğlu, Mahmut (2012). Vatikan, TDV İslâm Ansiklopedisi, Cilt 42, s. 564-568.

² 1095 yılında Fransa’nın Le Puy kentinde Haçlı Seferi çağrısında bulunan Papa 2. Urban’ın, bütün Avrupa milletlerini Kudüs’ü “dinsiz sapıklar” dediği Müslümanların elinden kurtarmaya daveti ile başlayan bu süreç diğer kardinaller, papalar ve devlet başkanları tarafından da zaman zaman tekrarlanmıştır.

da hem o devletin başkanı hem de Katolik dünyasının dini lideri olmasıdır. Bu ciheti pek tanınmayan Vatikan veya resmî adıyla Vatikan Şehir Devleti, İtalya'nın Roma kentiyile çevrili, yerleşik nüfusu 1.000 civarında olan bir ülkedir. Vatikan'da mutlak monarşiye dayalı bir idare vardır. Devlet başkanı olarak Papa'nın sözleri kanun hükmündedir. Coğrafi olarak bu minik devlette kuvvetler birliği uygulanmakta, Papa yasama, yürütme ve yargının da başı olmaktadır. Emniyeti İtalya tarafından sağlanan Vatikan'ın, 100 kişilik İsviçre'li katolik muhafızlardan mürekkep sembolik bir ordusu vardır.

Papa'nın hem Vatikan'ın devlet başkanı, hem de Katoliklerin dini lideri kimliğini birlikte kullanmasına karşı şimdiki kadar Türkiye'deki seküler kimliklerden herhangi bir tenkidata rastlanılmamıştır. Keza İngiltere krallarının aynı zamanda Anglikan kilisesinin başı olması, İngiliz bayrağının İngiltere dışında 15 küsur ülkede dalgalanması da bu kesimlere göre gayette yerindedir. Buna mukabil Vatikan'daki Sistine Şapeli, konklav denilen gizli toplantı ve beyaz duman üzerinden yeni papa seçimi hususunda malumat-füruşluğu ileri seviyeye taşıyan kesimlerin Hilafet kelimesini duyunca birden nevrinin dönmesi de bizi ilgilendiren üçüncü husus olmaktadır.

Dünyadaki 2 milyarı aşkın Müslüman'ın varlığı, dağınkılığı, sâhipsizliği ve gözümüz önünde çaresizce seyrettiğimiz Filistinli Müslümanların uğradığı soykırım, mezalim ve açlıktan öldürmeye kadar uzanan gaddarlıklar her nedense papa seçimi kadar bu kesimlerin gündemini meşgul etmemekte, alâkadar olanlar da lanetleme ötesinde elle tutulur bir şey yapmamaktadır. Oysa dünya siyasetinde nüfusu kadar tesiri olmayan Müslümanların bu hali öncelikli meselemiz olmalı ve bu hususta bir adım atılacaksa bunun başını da hilafetin lağvedildiği Türkiye çekmelidir.

Meselenin evveleminde ilk müzakere sahası Türkiye'dir. Akademi-den siyasete, medyadan sivil toplum kuruluşlarına kadar geniş bir çevrede hilafet meselesi "örtülü, yasaklı alan" muamelesinden çıkartılarak her yönüyle tartışmaya açılmalıdır. İkinci safhada ise

BAKAD GÜNLÜKLERİ

Hilafetin ihyası için beynelmilel akademik toplantılar yapılmalıdır. Antalya Diploması Formu gibi yapılarda bu mesele ele alınmalı, tartışmalı, yapı ve işleyiş modelleri geliştirilmelidir. Son safhada ise diğer İslâm ülkelerinde halkın, akademisyenlerin, siyasetçilerin ve tüm toplum kesimlerinin ne düşündüğü ve beklentilerinin ne olduğu araştırılmalı, İslâm İşbirliği Teşkilatı zemininde bir Hilafet Meclisi teşkil edilerek orta ve uzun vadeli bir strateji belirlenmeli ve bir yol haritası çıkarılmalıdır. Bu hususta birinci derecede sorumluluk TBMM'ye ait olup, bir asır önce çıkarılan 431 sayılı kanunun tekrar Meclis gündemine getirilmesi ile ilk adım atılmış olacaktır.

BAKAD olarak biz üzerimize düşen sorumluluğu yerine getiriyor ve Türkiye'deki sivil toplumun vakıf, dernek ve sendika gibi tüm şubelerini bu meseleyi müzakere etmeye davet ediyoruz.

BEKLENEN OLDU: PKK KENDİNİ FESHETTİ

Kaynak: Anonim

13.05.2025

Nihayet beklenen açıklama geldi. PKK terör örgütü 5-7 Mayıs 2025 tarihlerinde yaptığı toplantıların ardından 12 Mayıs 2025 tarihinde kendisini feshettiğini ve silah bıraktığını ilan etti. Haber Türkiye’de müsbet olarak değerlendirildi. Bu noktaya nasıl geldiğini kısaca gözden geçirerek bir hafıza tazelemesi yapmaya ihtiyaç vardır. Zira yaklaşık yarım asırdır devam eden ve Türkiye’nin enerjisini tüketen bu terör örgütü geride binlerce şehit ve gazi bırakmanın yanında maddi ve manevi pek çok zayıflara sebep olmuş, ülkemizi kelepçelemek isteyen küresel güç odakları ve onların taşeronları tarafından desteklenerek bu günlere gelmiştir. Halkta bir karşılığı olmayan ve bu sebeple dış destekle varlığını idame ettiren bu Marksist-Leninist terör örgütünün bugünün şartlarında ne ideolojik, ne sosyolojik, ne demokratik, ne askeri ve ne de insan

kaynağı olarak dayanabileceği bir gücü bulunmaktadır.

Bu sebeptendir ki PKK lideri Abdullah Öcalan, “zararın neresinden dönülürse kârdır” anlayışıyla fosilleşen ve Türkiye düşmanlarının terör aparatı olmaktan başka bir işe yaramayan örgütün tüm taleplerinin boş ve manasız olduğunu beyan ile kayıtsız-şartsız kendini feshetmesini ve silah bırakmasını istemiştir.

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ın 1 Ekim 2024’de Meclis’in açılışındaki konuşmasında yaptığı ‘iç cepheyi tahkim’ vurgusu sonrası Cumhur İttifakı ortağı MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli 15 Ekim’deki partisinin grup toplantısında terörün bitirilmesi için çağırıda bulunarak iç cephe tahkimine olan desteğini ortaya koymuştur. Mesajı alan DEM Parti heyeti 28 Aralık 2024’te İmralı’ya giderek Öcalan ile görüşmüş, 22 Ocak’ta yapılan ikinci görüşmede sürecin yol haritası ortaya çıkmaya başlamıştır. 27 Şubat 2025’te İmralı ile yapılan üçüncü görüşme sonrası Öcalan’dan terör örgütü PKK’ya kendisini feshetme çağırısı gelmiştir.

Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın 10 Nisan’da DEM Parti milletvekilleri Pervin Buldan ile Sırrı Süreyya Önder’i kabul etmesi ile sürecin Devlet tarafından ciddiyetle kontrol altında tutulduğu ve sahiplenildiği anlaşılmıştır.

DEM Parti milletvekili ve TBMM başkan vekili olarak bu sürece ciddi katkı sağlayan Sırrı Süreyya Önder’in 3 Mayıs 2025’te ölmesi üzerine Cumhurbaşkanı Erdoğan ve Bahçeli taziye mesajları yayınlamışlar ve Bahçeli, Meclis’te Önder’i anma programına katılmıştır.

Ardından DEM Parti terör örgütü PKK’nın 5-7 Mayıs 2025’te kongresini topladığını ve İmralı’nın çağırısı doğrultusunda kararlar alındığını duyurmuş, müteakiben PKK “pratikleşme süreci Abdullah Öcalan tarafından yönetilmek ve yürütülmek üzere” örgütsel yapısını feshettiğini, silahlı mücadele yöntemini ve PKK adıyla yürütülen çalışmaları sonlandırdığını 12 Mayıs 2025 tarihinde ilan etmiştir. Şimdiye kadar kendisini destekleyen mâlûm uluslararası güçlere de demokratik çözüme engel olmama ve yapıcı katkı sunma çağırısı yapmıştır. Timsah gözyaşları arasında ABD, “NATO mütte-

fikimiz Türkiye'nin yanındayız" açıklamasını yaparken umudunu PYD'ye bağlayan İsrail ise kararlar bağlamıştır.

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan "Terörsüz Türkiye hedefimize engelleri aşarak, önyargıları kırarak, fitne ve nifak tuzaklarını bozarak, emin adımlarla yürüyoruz" diyerek geçilen badireleri özetlemiş, Terörsüz Türkiye sürecinde kritik bir eşiğin daha aşıldığını ifade etmiştir. MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli ise, "Bugün kazanan barış ve kardeşliktir. Bugün kazanan siyaset ve demokrasidir" diyerek bundan sonra yapılacaklarla ilgili olarak da:

"Silahların ne zaman, nerelere, hangi şartlar dâhilinde, hangi sınır ve ölçekte bırakılacağı; zaman ve mekân parametrelerini analiz ederek teknik takip ve gözetiminin kimler tarafından ve nasıl sağlanacağı; silah bırakan örgüt militanlarından suça bulaşmış ya da bulaşmamış olanların tasnif ve tefrikinin nasıl yapılacağı; PKK terör örgütünün lider kadrosuyla ilgili alınacak tedbirlerin kapsam ve hududunun ne olacağı; stratejik ve yasal adımların çatı ve çerçevesinin nasıl belirleneceği hususlarının ayrıca ele alınması gerektiğini" ifade ile önemli bir yol haritası çizmiştir.

Türkiye'nin en uzun fetretinin bitiş düdüğünün çalındığı bu saatte sonra dâhildeki güç terakümünün de yardımıyla her alanda ülkemizin hızlı bir gelişim sağlayacağını rahatlıkla söyleyebiliriz. Özellikle uluslararası sistemin kırılğanlıklarında Suriye'de ortaya konulan başarı, Ukrayna-Rusya savaşının ateşkes görüşmelerine Türkiye'nin ev sahipliği yapacak olması ve ABD Başkanı Trump'ın İstanbul'da yapılacak olan Putin-Zelensky görüşmesine katılabileceğini ifade etmesi, Pakistan-Hindistan arasındaki sınırlı çatışmalarda Türkiye'nin savunma sanayi faktöründen bahsedilmesi ve arkasından gelen ateşkes Türkiye'yi farklı bir konuma yerleştirmektedir.

Bir trilyon ABD dolarını aşan GSYH'sı ile Türkiye iktisadi operasyonların dışına çıktığı gibi savunma sanayiindeki üstünlükleri ile de askeri alandaki operasyonların dışına çıkmayı başarmıştır. Türkiye içinde bulunduğu İslâm İşbirliği Teşkilatı ve Türk Devletler

BAKAD GÜNLÜKLERİ

Teşkilatı gibi yapıları mayalayıp harekete geçirdiği takdirde resim daha iyi görülecek, daha iyi anlaşılacaktır.

Ümit ve neşe bize, keder bizi istemeyenlere.

BÜYÜK ORTADOĞU PROJESİ İRAN'A DAYANDI

Kaynak: Anonim

22.06.2025

SSCB'nin dağılmasından sonra başlayan “yeni düşman” arayışları Pentagon'un güvenlik danışmanı Samuel Huntington'un “Medeniyetler Çatışması” teorisindeki tavsiyeleri de dikkate alınarak hedef tahtasına İslâm'ın oturtulması ile son bulmuştur. Teori özet olarak çağımızda ideoloji savaşlarının bittiğini, bunun yerine medeniyetlerin ve dolayısıyla da medeniyetlere kaynaklık eden din ve inançların ittifak ve ihtilaflarda belirleyici unsur olacağını ileri sürüyor, bunun sonucu olarak da dinler arasında savaşlarının başlayacağını, binaenaleyh Hıristiyan âleminin yeni düşmanının İslâm olacağını iddia ediyordu.¹ Huntington'un “hık” deycisi Francis Fukuyama ise üstadının görüşlerini “Tarihin Sonu ve Son İnsan”

¹ Samuel Philips Huntington'ın Foreign Affairs'de (1993) yayımlanan “Medeniyetler Çatışması mı?” başlıklı makalesi ve sonrasında yazdığı (1996) “Medeniyetler Çatışması ve Dünya Düzeninin Yeniden Kurulması” adlı eseri ile İslâm Dinini yeni tehdit unsuru olarak ilan etmiştir. Daha detaylı bilgi için bkz. Huntington, Samuel P. (2021). Medeniyetler Çatışması ve Dünya Düzeninin Yeniden Kurulması (Ter. E. Berktaş), Panama Yayıncılık.

kitabı ile bir adım öteye taşıyor ve bir Japon mankurdu olarak kapitalist liberal demokrasinin tüm milletler için nihai yönetim biçimi olduğunu savunuyordu.² Bu farfaralı görüş ve iddialar Batı medyası üzerinden tüm dünyaya pazarlanıyor, adeta akademik bir furyaya dönüşüyordu. Nitekim SSCB'nin dağılmasından sonra Avrupa'da "artık NATO'ya ihtiyacın kalmadığına" dair görüşler takbih ediliyor ve asıl bundan sonra NATO'ya olan ihtiyacın artacağına dair görüşler serdediliyordu. Onlara göre tehdit ortadan kalkmamış, sadece yer değiştirmişti.³ SSCB döneminde Berlin'i ikiye bölerek Adriyatik Denizine inen kızıl kriz yayı şimdi renk değiştirerek Fas'tan başlayıp Cezayir, Tunus, Libya, Mısır, Türkiye, İran'dan Afganistan'a doğru uzanıyordu. Bu kriz yayının rengi yeşil, adı ise İslâm'dı. Ancak onlar Müslümanları ürkütmemek için bu tehdidin adı fundamentalizm/köktendincilik ve cihadizm gibi isimlendirmeler üzerinden terörizm olarak ifade edilmiş ve onu bertaraf etmek için de Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) adıyla bir strateji geliştirilmiştir.

Özelikle 11 Eylül 2001 yılında New York'ta yaşanan ve mahiyeti henüz açıklığa kavuşturulmayan ikiz kuleler saldırısı bahane edilerek dönemin ABD başkanı tarafından Müslümanlar terör suçlusu ilan edilerek resmen "haçlı seferleri" başlatılmıştır. Önce Afganistan, ardından da Irak yerle yeksan edilmiştir. Kuzey Afrika'da başlayan ve diktatörlüklerin hızlı bir şekilde yıkıldığı Arap Baharı olarak bilinen demokratikleşme dalgasını da başta Mısır olmak üzere tekrar dikta rejimlerine çevirmeyi başaran ABD liderliğindeki Batı, Suriye'de oyunun ikinci safhasına geçmiş fakat Projenin nihai hedefi olan Türkiye'yi bölme harekâtında başarısız olmuştur. Ancak Türkiye'ye doğrudan darbe vuramayan Batı yılmayacak ve etrafından dolaşarak İran'a yönelecek fakat İran'ın etrafa yerleştirdiği taşeron güçleri olduğundan işe bunları devre dışı bırakarak başlayacaktır. Alman Şansölyesinin itirafıyla "kirli

² Daha detaylı bilgi için bkz. Fukuyama, Francis (2023). Tarihın Sonu ve Son İnsan, (Ter. V. Tekeliođlu), Panama yayıncılık.

³ Daha detaylı bilgi için bkz. Bozan, Mahmut (2000). NATO: Yeni Tehditler ve Yeni Stratejiler, Avrasya Etütleri, s. 81-99. ↗

işleri” görmede gönüllü tetikçi olan İsrail bu işte kullanılacak, İran fitnessiyle tuzağa itilen Kassam Tugaylarının saldırısı bahane edilerek Gazze ve Batı Şeria’da Filistin halkına soykırım uygulanacaktır. Resmi kayıtlara geçen 55.000’i mütecaviz şehit ve harabeler arasında kaybolan binlerce masumun kanı üzerine Lübnan ve Suriye’deki Hizbullah ve Haşdi Şabi unsurları budanırken Yemen’deki Husi’ler de baskı altına alınacaktır. ABD liderliğindeki Batılı güçler tetikçi İsrail’i her yönü ile destekleyerek kendi kurdukları uluslararası yapıları ve altına imza attıkları hukuku bertaraf etmede bir beis görmeyeceklerdir. Huntigton’un Medeniyetler Çatışması tezini “hak zıdırındır” anlayışı ile uygulamaya koymaları “içimizdeki Batı” başta olmak üzere kimseyi şaşırta- maldır.

Hikâyenin buraya kadar olan kısmı düne ait olup hâfizaları tazele- mek için kısa bir özet olarak kabul edilmelidir. Bundan sonrası ise 13 Haziran’da ABD destekli İsrail’in ani bir baskınla İran silahlı kuvvetleri ve devrim muhafızlarının tepe yöneticilerini öldürmesi, İran hava kuvvetlerini devre dışı bırakarak hava hâkimiyetini ele geçirmesi ve nihayet 22 Haziran 2025 tarihinde sığınak delme ka- biliyeti bulunan B-2 bombardıman uçakları ile ABD’nin İran’daki Fordo, Natanz ve İsfahan’daki nükleer tesisleri vurarak harbe dahil olması ile savaş yeni bir safhaya evrilmiştir. Bu hadiseden bir gün önce İstanbul’da yapılan İslâm İşbirliği Teşkilâtı Dışişleri Bakanları Konseyi’nin 51. oturumuna katılan Cumhurbaşkanı R. Tayyip Erdoğan, ABD liderliğindeki Batılı devletlerin hukuk tanı- maz saldırılarına karşı İslâm Dünyası’nın dâhili ihtilafları bir ke- nara bırakarak ittifak etmesi gerektiğini “Allah’ın ipine birlikte sım- sıklı sarılıp, ittifak etme ve ayrılığa düşmeme” zaruretini Kur’an’dan âyetler okuyarak hatırlatması hilâfeti tedai ettiren oldukça manidar bir çağırısı olmuştur.⁴

⁴ Eğer bugün hilâfet müessesesi yaşıyor olsaydı ve faraza o konuşmayı İslâm hal- ifesi yapsaydı muhtemelen farklı bir şey söylemeyecekti. Konuyla ilgili bir değer- lendirme için bkz: Bozan, Mahmut (2023). Osmanlı Hânedanı Aile Reisi Osman- oğlu ve Hilâfet Müessesesi, BAKAD Günlükleri-3: Türkiye ve Dünya Siyasetine Akademik Bakış, s. 40-42. ↗

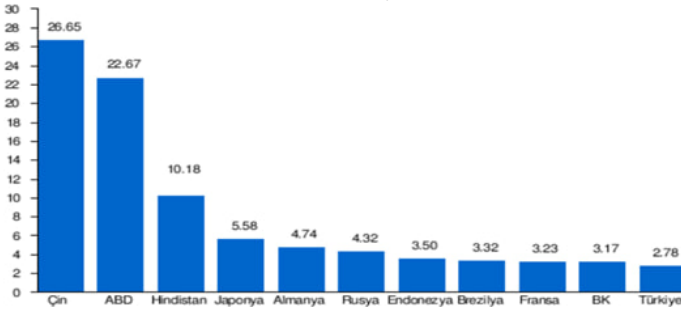
Şimdi biraz da bu meseleye nasıl bakmak gerektiği üzerinde duralım. Meselenin biri dâhili diğer ikisi hârici olmak üzere üç veçhi bulunmaktadır. Dâhili cihetine bakıldığında ilk dikkati çeken husus İslâm dünyasının parçalı yapısıdır. Husûsan Selçuklu ve Osmanlı devletlerinin vikaye ettiği Sünni İslâm son dönemlerde Bâtını ve Hârici, tarifi diğerle Vehhâbi ve Şii kutuplaştırması ile hem zayıflatılmış, hem de düşmanlaştırılmıştır. Safeviliğin mekân tuttuğu İran, Osmanlı Devleti ile sürekli bir rekabet içerisinde olmuş, bu zaafi da Batı tarafından kullanılmıştır. Hindistan'ı sömürgeleştiren İngiltere baharat yolunu emniyete almak için Arabistan'da ortaya çıkan Vehhâbiliği kışkırtarak Osmanlı Devleti'ni bölgeden uzaklaştırmak istemiş fakat 2. Mahmud'un görevlendirdiği Mısır Valisi Mehmed Ali Paşa'nın müdahalesi ile mesele muvakkaten çözüme kavuşturulsa da neticede İngilizler Suudlara krallık tacını giydirmeye muvaffak olacaklardır. İşte yakın dönemde yeniden hortlatılan Arap-Acem münafereci; Taliban, IŞİD-Hizbullah, Haşdi Şabi gibi gruplar üzerinden mezhep çatışmasına döndürülecek ve bu durum ABD ve Batı tarafından kurnazca kullanılarak hem enerji kaynakları sömürülecek hem de çıkarılan çatışmalarla silah satılacaktır. Bunun dâhile yansması ise İslâm ittifak ve ittifakının müşkülleşmesi ve zaafa düşmesi şeklinde tezahür edecektir.

Hârici cihetine bakıldığında ise birinci olarak ABD liderliğindeki Batı'nın SSCB dağıldıktan sonra kısa bir müddet devam eden tek süper güç olma ve dünya siyasetini belirleme tekelinin yeni güç odaklarının ortaya çıkmasıyla tehlikeye düşmesidir. Husûsan yaklaşık bir asrı müteceviz birliğini kaybederek Batı'nın sömürgesi durumuna düşen İslâm dünyasının yükselişe geçmesi, dünya enerji kaynaklarının yaklaşık olarak üçte ikisini elinde bulunduran ve genç insan kaynağına sahip olan Müslümanların Batı'nın teknoloji tekelini kırmaya başlaması, 57 üyeli İslâm İşbirliği Teşkilatında kuvvetli bir birlik arayışının doğmaya başlaması, asırlarca İslâm Dünyasına liderlik eden Türkiye'nin güçlenmesi, savunma sanayiindeki korkutucu yükselişi Batı ittifakını âcilen tedbirler almaya yöneltmiştir. Bu sebeptir ki "BOP'un nihai hedefi Türkiye'dir" demek yanlış olmayacaktır.

BÜYÜK ORTADOĞU PROJESİ İRAN'A DAYANDI

Hadisenin ikinci veçhi ise zamanlamadır. Yani 1950'li yıllarda dünya gayri safi hasılasının yarısını üreten ABD'nin payı 2025 yılı itibariyle nominal olarak %26'lara gerilemiştir. Satın alma gücü paritesi itibariyle de %22 ile Çin'in gerisine düşmüştür. İktisadi olarak gerileyen ABD aslında askeri olarak da, teknolojik olarak da düşüş emareleri göstermektedir.

Tablo 1: Satın Alma Gücü Paritelerine Göre Ülkelerin GSYH Oranları (Trilyon \$)

Kaynak: IMF, World Economic Outlook Database. October 2024 Edition.

İttifakın Avrupalı üyelerinin ise ABD olmadan varlıklarını idame ettirmede kendilerine olan güvenleri kaybolmak üzeredir. Bu sebeple Batılı ülkeler “henüz vakit varken, çok geç olmadan, iş işten geçmeden” bu fırsatı değerlendirmek, İslâm ittihadını geciktirmek ve “bir başka bahara” ertelemek istemektedirler. İşte bugün Filistin’de yaşanan İsrail soykırımının da İran’a yapılan haydutluğun da sebebi budur. Müslümanların birliğini engellemek, küresel siyasette söz sahibi olmalarının önüne set çekmek, gelişmelerini önlemek için ambargo ve “yaptırımlar” uygulamak, başta petrol ve gaz olmak üzere yeraltı ve yerüstü kaynaklarını sömürmek, bu yetmezmiş gibi mallarını satacakları bir pazar olarak tutmak onların temel ve değışmez siyasetidir.

Burada gözden kaçırılmaması gereken husus ise bazı İslâm ülke-

lerinin kendilerini emniyete almak gayesiyle küresel hâkimiyet rekabetinde olan ecnebilerden birisini müttefik olarak görmek ve dostluğuna güvenmek gafletidir. Oysa onlar kendi aralarında asla savaşmazlar ve savaşmamışlardır. Bunun en yakın şahitleri 1. Dünya Harbi sonunda Malta'da, 2. Dünya Harbi sonunda Yalta'da tekrarladıkları gibi "centilmenlik" anlaşmalarıyla yaptıkları "hâkimiyet sahası belirleme" veya daha açık bir ifade ile sömürge paylaşımıdır. Ne bugün ne de yarın ABD ile Rusya veya Çin'in savaşlarına şahit olmayacağız. Fakat onların taraf oldukları ve destekledikleri bazı devletlerin savaşları ise hiç eksik olmayacaktır. Özetle, medeniyetler çatışması; hayatı savaş olarak gören, güce tapan ve menfaati esas alan Batı'nın hayat anlayışının bir sonucu olduğu gibi "Osmanlı Barışı" olarak tarihe geçen sulh dönemleri de hakkı esas alan, hayatı bir yardımlaşma olarak gören Müslümanların medeniyet anlayışın bir gereğidir. Dünya sulhunun anahtarı Müslümanlardadır, Müslümanların ittifadında ve küresel siyasette söz sahibi olmalarındadır.

BİR EŞİK DAHA AŞILDI: PKK SİLAHLARINI YAKTI

Kaynak: Milliyet, 11.07.2025

11.07.2025

Bugün önemli bir eşik daha aşıldı. PKK geri dönülmez bir yola girdiğinin işareti olarak silahlarını yaktı. Silah bırakmakla yakmak arasında temel bir fark vardır. Bırakılan silahı geri alma ihtimali vardır ama yakılan silahı geri alma ihtimalinden söz edilemez. Şüphesiz bunlar semboller üzerinden yapılan bir okumadır. PKK terör örgütü 12 Mayıs 2025 tarihinde kendisini feshettiğini ve silah bıraktığını ilan etmişti. Bugün ise kendini fesheden PKK, silahlarını yakarak geri sayımı başlatmıştır. Eğer daha önce yaşadığı gibi bir yol kazası olmazsa bu sürecin sonunda PKK da, silah da olmayacaktır.

Yaşananları kısaca değerlendirmek gerekirse 1. Dünya Harbi bi-dayetinde Batılı devletler yağmaladıkları Osmanlı coğrafyasından iki devletçik daha çıkarmak istiyorlardı. Burada gaye çok sevdikleri(!) Ermeniler ve Kürtler değil tekrar ayağa kalkmasından korktukları Türkleri bir daha belini doğrultamaz hale getirip

adeta kötürüm etmekte. Önce ASALA ile Ermeni terörü denendi ve muvaffak olunamadı. İkinci hamlede Marksist-Leninist bir terör örgütü olan PKK kullanıldı. Bu şemsiye yapının adı Kürdistan İşçi Partisi (PKK) idi ama içinde bölgenin sosyolojisiyle, İslâmi kimliği ile taban tabana zıt, muhtelif yerlerden devşirilmiş teröristler vardı. Bunların ortak özellikleri emperyalist güçlerin paralı askerliğini ve taşeronluğunu yapma hususunda elverişli olmalarıydı. Onlara para, silah, teçhizat, lojistik, istihbarat, strateji, akıl, medya desteği ve hatta hayali bir devlet bile verdiler. Karşılığında ise çok bir şey istemiyorlar, sadece birazcık ihanet istiyorlardı. İşte Osmanlı'dan sonra bu bölgenin acılarının temelinde bu emperyalist oyun yatıyordu. Allah'a çok şükür ki bu oyun bozuldu. Bölgede huzur ve kardeşliğin kapıları yeniden açıldı. Irk üzerinden, din ve mezhep üzerinden yapılan tahrik ve parçalamalar herkese ağır bir ders oldu. Bundan sonrası birliğin, işbirliğinin ve kardeşçe bir arada yaşamanın adımlarını atmak için gayret zamanıdır.

PKK'nın kendini feshetmesi ve silahlarını yakması ile başlayan yeni dönemde emperyal güçler ve İsrail gibi onların finoları da boş durmayacaklar, zayıf ihtimalleri bile değerlendirmek isteyeceklerdir. Kimileri bu hareketin ABD ve işbirlikçilerinin bölgeye yönelik bir stratejisi olarak değerlendirirse de bu zayıf bir ihtimaldir. Daha gerçekçi olan ise Türkiye'nin öncülüğünde başlatılan bu hareketin sadece Türkiye'yi değil bölgeyi de huzura kavuşturma stratejisinin bir parçası olmasıdır. Bölgeyi terörden arındırma hareketi sadece Türkler, Araplar ve Kürtler için değil, bu işte fitne çıkarma huyundan asla vaz geçmeyen, hatta varlığını kaos umuduna bağlayan İsrail gibi fabrikasyon devletlerle işbirliği yapmaktan bile çekinmeyen İran'a da fayda sağlayacaktır.

Bu işten hiç de hazzetmemiş olanlara gelince birinci sırada ASALA-PKK kurgusunu yapan ABD ve Rusya gibi büyük oyuncular ile İngiltere ve Fransa başta olmak üzere irili ufaklı birçok Avrupa devletini saymak mümkündür. İkinci sırada ise kendi menfaatlerini Müslümanların zararında gören diğerleri gelir. Üçüncü sırada ise sürekli rekabet duygusu ile hareket eden, muhabbeti sahte,

BİR EŞİK DAHA AŞILDI: PKK SİLAHLARINI YAKTI

husumeti kavi ve maalesef “kullanışlı aptal” olarak tarif edilen bölgedeki bazı mahalleliler gelmektedir.

Evet, Batı'nın gerilemesi ve İslâm dünyasının canlanması, harekete geçmesi ve yükselmesi devam etmektedir. Bundan sonra dünyada yaşanan her hareket, inşallah İslâm'ın genç bünyesine güç katarken Batı'daki yaşlı bünyeleri daha da yıpratacak ve oyun sahasının dışına itecektir.

OSMANLI TOKADI VACİP OLDU

“İsrail’in her katliamı sonrası “şiddetle kınama” dışında hiç bir şey yapmayan devletleri şiddetle kınıyorum!

Mahmut Bozan

17.07.2025

Kurmaca devlet İsrail’in sırtını ABD’ye dayayarak yaptığı şirretlikler çoktandır tahammül sınırlarını aşmış, en son Suriye Cumhurbaşkanlığı sarayı ve Genelkurmay Başkanlığı karargâhını bombalaması ile gözler Türkiye’ye çevrilmiştir. Maalesef Mısır’a, Suudilere veya Ürdün’e çevrilmiştir diyemiyorum, hatta tüm Araplara bile teşmil edemiyorum. Zira Hz. Muaviye’nin hilâfet merkezi olan Şam’ı ve Emevîlerin adını taşıyan meydanı bombalayan İsrail paryalarına haddini bildirmek için onlardan en ufak bir hareketin bile çıkmadığını görüyorum. Bu satırların arasına yakışmasa da onlara “korkak sünepeler!” demekten kendimi alamıyorum.

Zira ne zaman İslâm ülkelerine ve Müslümanlara bir tecavüz ve saldırı vuku bulsa Türkiye’nin önyak olmasından rahatsız olan bu sünepeler hemen Türkiye’nin Osmanlı rolüne soyunduğu iddiası ile yan çizip tavır koyuyorlar. Sanki o fukaralık dönemlerinde

-toprağın altındakilerin kullanılmadığı üstünde ise ot bitmediği yıllarda- onları ecebi saldırılarından Osmanlı Devleti korumamış gibi, tahrip edip kullanılamaz hale getirdikleri ve bugün bile canlandırmaktan âciz oldukları Hicaz demir yolunu Osmanlı Devleti yapmamış gibi, müsteşriklerin gözlüğünden Türkiye'ye bakmaları ve hayır işlerde Türkiye'yi yalnız bırakmaları muhtemelen pek çok kişi ve çevrenin olduğu gibi benim de canımı sıkıyor.

Arap ülkelerinin başlarında oturan diktatörlere göre İsrail demek ABD demektir. ABD ise sadece İsrail'in patronu değil dolaylı da olsa kendilerinin de bir cihette patronudur veya en azından oturdukları krallık koltuklarını ABD'ye borçlu oldukları zehabı ile hareket etmektedirler. Bu sebeple koskoca Arap dünyası ellerinde petrol ve gaz gibi müthiş enerji silahları olduğu halde korkak sünepelere dönüşmekte ve Arap âlemini utanca boğmaktadırlar. Kendileri gibi düşünmeyen halkları üzerinde, halka borcu olmayan birer despot olarak oturmakta ve velinimeti olarak da ABD ve Batı'yı görmektedirler.

Bu durumda gayret başa düşmekte ve gözler ister istemez Türkiye'ye çevrilmektedir. Eminim pek çok kişi başta Netanyahu olmak üzere şu Siyonistlere bir "Osmanlı Tokadı¹" atılmasının artık vacip olduğu kanaatini taşıyordur. Biz bu ifadelerle tabii ki Türkiye İsrail'e savaş açsın demiyoruz. O husus elbette Devletimizin ilgili birimlerinin ve kurumlarının yetki ve karar sahasıdır. Bu sebeple sadece İsrail'e bir Osmanlı tokadı atılması ihtiyacının hâsıl olduğunu söylüyoruz. Bu tokadın şekli resimde sembolize edildiği gibi Cumhurbaşkanı R. Tayyip Erdoğan'ın Netanyahu'yu tokatlaması şeklinde olmayacaktır. Ancak günümüzde tokatlamamanın da pek çok çeşitleri vardır. Anadolu'da meşhur olan "iti döğmeden

¹ Osmanlı tokadı deyimi bir rivayete göre 4. Murad'ın Sadrazamı Hafız Ahmed Paşa'nın kendisine saldıran iki Yeniçeri'yi iki tokatla öldürmesinden sonra meşhur olmuş, diğer bir rivayete göre de Osmanlı askerlerinin muharebede elde kılıç kırıldığı zaman ellerini silah gibi kullanmaları sebebiyle yaygınlık kazanmıştır. Yine rivayetlere göre orduda Delibaşlar gibi bir kesim Osmanlı tokadı konusunda özel eğitim alır, mermerlere tokat atarak idman yapar ve adeta bir gürze dönüşen elleri ile düşmanı saf dışı bırakırlardı.

ziyade korkutmak” deyiminde olduğu gibi yüksek perdeden bir tehdit de işe yarayabilir. Zira döğme kapasitesi ve kabiliyeti olanın azarı da döğmesi kadar müessir olabilir. Eğer it azardan anlamazsa meşhur Ziya Paşa gibi;

“Nush ile uslanmayı etmeli tekdir,
Tekdirle uslanmayanın hakkı kötüktir!”

demek ve o kötüğü atacak serdengeçtileri donatarak sahaya sürmek gerekir. Yüz yüze vuruşmaktan ödü kopan ve tek işi havadan bomba atmak ve füze ile vurmak olan İsrail’i Muhammed Colanî iyi teçhiz edilmiş bir kara ordusu ile istila edebilir. Nitekim o da “eğer barış istiyorlarsa Ahmed El Şâra olurum, yok eğer savaş istiyorlarsa Muhammed Colanî olmaktan çekinmem” mealinde bir ifade kullanmıştır. Suriye yönetimi kendini savunmak mecburiyetindedir, sadece biraz silah ve teçhizat desteğine ihtiyaçları vardır. Bu desteği sağlamak ve iyice şımartılmış olan İsrail’i yüksek perdeden azarlamak ve efendisi ABD’ye de köpeğine sahip çıkmasını ihtar etmek, İslâm dünyasının ve onun başında da Türkiye’nin uhdesindedir.

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER YA ISLAH YA DA FESHEDİLMELİDİR

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi

“Dünya 5'ten büyüktür. Daha âdil bir dünya mümkündür.”

R. Tayyip Erdoğan

23.09.2025

Birleşmiş Milletler yine dünyanın gündeminde. Ama hakkında tek bir müsbet cümle kurulamıyor. Varlığı dünyaya yük olan bu yapıya **Birleşmiş Milletler** (BM) değil, **Birleşmiş Oligarşik Kuvvetler** denilse daha gerçekçi olurdu. İkinci Dünya Harbi'nin galipleri tarafından ABD patronajında 24 Ekim 1945'te kurulan bu yapı güya dünyada barış ve sulhu sağlayacaktı. Aradan geçen 80 senede Dünya sulha ve barışa hasret kaldı. Hele BM içinde kurulan Güvenlik Konseyi adındaki **Beşli Çete** oligarşisi, geri kalan 188 ülkeyi dünya siyasetinde etkisiz elemana döndürdü. Zira BM gündemine gelen her hadisede **Beşli Çete**'den bir tanesinin vetosu o hadiseyi yok hükmüne getirmeye yetiyor. Yani dünya siyaseti bu çetenin insafına veya daha doğrusu menfaatine göre şekillenmeye mahkûm oluyor. Bu durum tüm dünya için bir aşağılamadır, bir zillettir!

Bugün BM'nin 80. Kuruluş yıldönümünde ülke devlet başkanları

ABD'nin New York şehrine akın ettiler. Hatta 'sözüm ona' bu uluslararası teşkilatın toplantısına katılmada bir kısıtlama yapılması mümkün olmaması gerekirken Filistin Devlet başkanı ve heyetine vize yasağı getirilerek ülkeye sokulmadı. Bunca arsızlık ve edepsizlikleri 188 ülke nasıl sineye çekiyor, anlamak mümkün değildir. İtirazlar yükseliyor, BM'nin demokratikleştirilmesi için öneriler veriliyor, eleştiriler yapılıyor ama bir şey yapılamıyor.¹ O yapılamayan şey ise artık BM'nin miadını doldurduğu için feshedilmesi ve yerine daha demokratik bir **Dünya Parlamentosu**'nun Asya'da kurulması gerçeğidir. Bu teklif bir fantezi değil, ayakları yere basan gerçekçi ve haysiyetli bir öneridir. Yapılacak iş gayet basittir. Önce BM'nin demokratikleştirilmesini isteyen ülkeler bir araya gelir ve Güvenlik Konseyi'ni feshederler. Yerine BM'ye üye 193 ülkenin demokratik temsilini sağlayacak bir parlamento teşkil ederler. Adını da **Dünya Parlamentosu** koyarlar. Bu parlamento kendi başkanını ve icra kurulunu yani hükümetini vücuda getirir. Merkezini de Asya kıtasında insanlığın doğduğu ve dünyaya yayıldığı şehirlerden (Mesela Kudüs gibi) birisini yaparlar. New York ve Cenevre merkezlikten çıkarak birer şubeye dönüşür. Eğer Beşli Çete ve yandaşları BM'nin mevcut yapısının muhafazasında ısrar ederlerse, diğer ülkeler BM'yi boykot ederek kendi demokratik ve gerçek Birleşmiş Milletler'ini kurarlar. Onları da yalnızlığa iterler.

Evet, BM'nin demokratikleştirilmesi mümkündür ve bu iş beyanatlarla halledilemeyecek kadar ciddidir. Nasıl Karl Marx vahşi kapitalizme karşı tek başına çaresiz kalan işçileri "Dünya işçileri birleşin!" diyerek örgütledi, işçi sendikaları vahşi kapitalizmi kısmen uysallaştırdı ise küresel çapta birkaç liderin "Dünya devletleri birleşin!" diyerek işaret fişliğini ateşlemeleri yetecektir. Bu zorba düzen ve küresel oligarşi yıkılırsa başta IMF ve Dünya Bankası olmak üzere BM'ye bağlı 20'ye yakın 'sözüm ona' uluslararası kuruluş da demokratikleşecek, ABD ve ortaklarına değil tüm insanlığın

¹ Daha detaylı bir analiz için bkz: Bozan, Mahmut (2023). Birleşmiş Milletler'de Demokratikleşme Sorunu, Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, Sayı: 76, 254 - 271. ↗

müşterek menfaatine hizmet edecektir.

Bu satırları okuyanlardan bazıları gülüp-geçebilir veya Merhum Âkif'in deyimiyle "Hak zıdır!" vahşi kaidesinin geçerli olduğu bir dünyada bunun bir hayal olduğunu düşünebilir. Ancak büyücek bir şehre dönen dünyamızda uyanmış ve gücünün farkına varmış insanlar için imkânsız diye bir şey yoktur. Bediüzzaman'ın dediği gibi "Fitri meyelan, mukavemetsüzdür. Bir avuç su, kalın bir demir gülle içine atılıp soğuğa mâruz bırakılsa, genişleme meyli demiri parçalar." Yumuşak suyun sert demiri mağlup etmesindeki sır, meyelanın fitratında gizlidir. İnsanlığı huzura kavuşturacak reçete, kuvveti değil hakkı esas alan, savaşı değil yardımlaşmayı şiar edinen İslâm'ın medeniyet anlayışındadır. Batı medeniyetinin teknolojik icatları insanlığa saadet getiremedi. Bilakis çeyrek yüzyıla iki dünya harbi sığdırdı. Şehirlere atom bombaları atmaktan ellerini çekmedi. Bosna'dan Filistin'e, Ceza-yir'den Ruanda'ya, Arakan'dan Afganistan'a kadar dünyanın dört bir yanında soykırımlar ve katliamlar yaptı. İnsanlık bunaldı, fitri olarak bir çıkış yolu arıyor. Dünya bir liderliğe muhtaç. Gandi'nin Hindistan'da İngiliz tuz tekeline kırması gibi bir meyelana, basit bir yürüyüşe ihtiyaç var. Bu yürüyüşe de dünya petrol ve doğal gaz rezervinin yaklaşık %70'ini elinde tutan, BM'den sonra en fazla üyeye (56 ülke) sahip olan İslâm İşbirliği Teşkilatı'nın öncülük etmesi gerekiyor.

MAVİ MARMARA'DAN SUMUD'A; STK'LAR YİNE SAHNEDE

Kaynak: Anadolu Ajansı

02.10.2025

İnsanlığın vicdanı devletlerin önüne geçti. Dini ve milliyetleri farklı da olsa vicdanları onları bir araya getirdi. Alman şansölyesinin dediği gibi “Batı’nın pis işlerini gördüğü için” ABD ve AB’nin resmi politikalarıyla desteklenen, tetikçi ve soykırımcı İsrail’e karşı öne çıkması gereken İslâm dünyası sadece seyrediyor ve “kuvvetli bir şekilde” kınamakla iktifa ediyor. Batı ise ikircikli. Halkları İsrail zulmüne karşı sesini yükseltirken, büyük bir kısmının hükümetleri susuyor, muhtemelen arka planda destek vermekten geri durmuyor.

15 yıl önce İnsan Hak ve Hürriyetleri İnsani Yardım Vakfı (İHH)’nin

organize ettiği Özgür Gazze Hareketi¹ İsrail'den 130 km uzakta uluslararası sulara saldırıya uğramış ve Gazze'ye insani yardım taşıyan 6 gemiye İsrail askerleri müdahale ederek Mavi Marmara gemisindeki 10 Türk gönüllüsünü öldürmüşlerdi. Bu alçak saldırıya Türkiye gereken şiddette cevap vermemiş, daha sonra ABD Başkanı Obama, Netenyahu'ya özür dileyerek ve öldürülen Türklere tazminat ödeterek İsrail'i kurtarmıştı. Türkiye, münasebetlerini askıya aldığı İsrail'in Gazze ablukasını kaldırılmadıkça ilişkilerini düzeltmeyeceğini de ilan etmişti. Dönemin Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu Mavi Marmara'yı Türkiye'nin 11 Eylül'ü olarak tavsif etmiş ve İsrail'e savaş açma hakkından bahsetmişti. O dönem Türkiye pozisyon olarak daha güçlü ve ABD ile münasebetleri de daha iyi idi. Ama o fırsat kaçırıldı. Şimdi ise İsrail'in arkasında açık desteğini ilan eden bir ABD var. Bu sebeple değil Mavi Marmara, tüm Filistin halkını soykırıma tabi tutmaya çalışan bu gözü dönmüş terör devletine kimse müdahale etmek istemiyor.

Bundan cesaret alan Netenyahu da elinden geleni arkasına koymuyor. Dün Mavi Marmara idi, bugün Sumud Filosu. Tek fark önceki filo Müslüman ağırlıklı iken bugün her millet ve dinden gönüllüler bir araya gelmiş durumdadır. *Küresel Özgürlük Filosu* veya kısaca *Sumud Filosu* 2025 yılı Temmuz ayında İsrail'in Gazze'ye uyguladığı ablukayı kırmak için bir araya gelen *Özgürlük Filosu Koalisyonu*, *Gazze'ye Küresel Hareket* ve *Mağrip Sumud Filosu* gibi kuruluşlar tarafından organize edilmiştir. Filo, 46 ülkeden 497 gönüllünün bulunduğu 50'den fazla gemiden müteşekkildir ve yük olarak sadece gıda, su, ilaç, mama ve benzeri insani yardım malzemeleri taşımaktadır. Türkiye'nin de aralarında bulunduğu 16 ülkenin dışişleri bakanları, Küresel Sumud Filosu'na karşı her türlü

¹ İHH, İsrail'in Gazze'ye uyguladığı ambargoyu delmek ve Gazze halkının temel ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla biri 3 bin tonluk yük gemisi, diğeri de 1000 kişilik yolcu gemisi ile 2010 yılı Mayıs ayında Gazze'ye doğru yola çıkmıştır. 32 farklı ülkeden 663 yolcu bulunan filoda Almanya, İsveç, Kuveyt parlamentosundan milletvekillerinin yanı sıra Holokost'tan sağ kurtulan kişilerden Hedy Epstein, Nobel Barış Ödülü sahibi Mairead Corrigan ve İsrail parlamentosu milletvekili Hanin Zuabi de bulunuyordu. Filodaki 663 kişiden 380'i Türkiye, 38'i Yunanistan, 31'i İngiltere, 30'u Ürdün ve 28'i de Cezayir vatandaşıydı.

yasa dışı veya şiddet içeren eylemlerden kaçınılması çağrısında bulunarak desteklerini ortaya koymuşlardır.

Ancak sonuç yine değişmemiş, İsrail askerleri uluslararası sularda iken Sumud Filosu'na müdahalede bulunmuş, gemileri ve gönüllüleri alıkoymuştur. Şu farkla ki gönüllülere ateş açılmamış, ölen veya yaralanan olmamıştır. Bunun sebebi de dünyada kabaran öfke ve daha fazla ülkenin İsrail'e karşı tavır almasıdır.

Peki, İsrail hangi hakla bu müdahalelerde bulunma cesaretini gösteriyor? Öncelikle İngiltere ve ABD'nin Yahudilere Filistin'de BM eliyle devlet hediye etmelerine kadar o topraklar İngiliz sömürgesi de olsa Filistin'e aitti. 1948 yılında Filistin'de biri İsrail diğeri Filistin olmak üzere iki devlet kuruldu. Ancak o günden beri Filistin halkı yok edile edile, Filistin toprakları da işgal edile edile bugünlere gelindi. Kassam Tugaylarının saldırısı² bahane edilerek Filistin halkı da Filistin devleti de yok edilmek isteniyor. Bu sebeple Gazze'ye giden yardım gemileri Filistin karasularına doğru giderken İsrail kendi karasuyu gibi davranmaktan çekinmiyor. BM'de 156 ülke Filistin'i bağımsız bir devlet olarak tanımışken ve Uluslararası Ceza Mahkemesi İsrail Başbakanı Netanyahu ve Savunma Bakanı Yoav Gallant hakkında savaş suçu işledikleri ve soykırım yaptıkları için tutuklama emri çıkarmışken tüm bunlar ABD desteği sebebiyle yok sayılıyor. Bu utancı 156 ülke üzerinde taşıyor. İnsanlığın vicdanı olan sivil toplum gönüllüleri de olmasa bu utanç tüm insanlığı boğacak.

Tüm bu olanlardan sonra bir cümle de çözüm üzerine söyleyelim. Bunu tarihi bir hadise üzerinden örnekleyelim. İslâm'dan

² 7 Ekim 2023 tarihinde Gazze Bölgesini yöneten Hamas'ın silahlı kanadı İzzeddin el-Kassam Tugayları'nın, İsrail'e saldırısı ile başlayan savaşın hangi saikle çıktığı tartışılması gereken bir konudur. Ancak böyle bir harekâttan İsrail'in haberdar olduğu anlaşılmaktadır. İran'ın da Hizbullah üzerinden Hamas'ı kışkırttığı ve böylece kendisini bir ABD-İsrail ittifakına karşı korumaya çalıştığı anlaşılmaktadır. Nitekim Hamas'ın siyasi liderlerinden birisi bu saldırıdan haberleri olmadığını söylemiştir. Saldırı sonrası İsrail, Hamas için savaş ilanı kararı almış ve öldürülen 1.960 İsrailiye karşı harabelerin altındakiler hariç olmak üzere 66.000'den fazla kişi ölmüş, 170.000'den fazla kişi de yaralanmıştır.

önce Mekke'de Kâbe'nin tamiri esnasından bir vakıa yaşanır. Her kabilenin itibar ettiği Hacerül Esved'i yerine kimin koyacağı üzerinden asalet ve hakkaniyet münakaşaları yapılır. Çözüm ise Hz. Muhammed'den (asm) gelir. Hz. Peygamber cübbesinin üzerine Hacerül Esved'i koyar, kabile reisleri her biri bir tarafından tuttukları cübbeyi kaldırarak taşı yerine yerleştirirler. Böylece şeref ve itibar paylaşılır, mesele de hallolmuş olur. Bu örnekten çıkarılacak derse gelince; tüm İslâm ülkeleri birleşir ve İsrail siyasi, iktisadi, ticari ve askeri olarak kuşatılır, insanlık adına bu harekete muhtemelen başka ülkeler de katılabilir. Böylece bu utanç gelecek nesillere miras bırakılmamış olur. Yoksa eslafın azarından, ahlafın yuhalamasından kurtulmak mümkün değildir.

MISIR'DA TARİHİ FİLİSTİN ZİRVESİ VE İSRAİL İÇİN SONUN BAŞLANGICI

Kaynak: Anonim

13.10.2025

Filistin'de İsrail'in yaptığı soykırım, yıkım, aç bırakma dâhil yakın dönemlerde nerdeyse insanlığın şahit olmadığı mezalimler devletlerden önce sivil toplumu harekete geçirmiş ve halk hareketleri hükümetleri zor durumda bırakmaya başlamıştı. Sumud filosuyla fiiliyata çıkan bu durum bir çığa dönüşüp İsrail ile birlikte destekçilerini de süpürüp götürme işaretleri vermeye başlayınca Emperyalistler nihayet harekete geçme lüzumunu hissettiler. Ortaya bir ateşkes anlaşması taslağı koyarak nabız yokladılar. Taslağa yapılan sert itirazların üzerinden de kısmi düzeltmeler yaptılar ve Hamas'ı köşeye sıkıştırmaya çalıştılar. Ancak Hamas artık İran yörüngesinden çıkmış ve Suriye'de Ahmed eş-Şara örneğinden aldığı dersle Türkiye'nin yörüngesine girmişti. Nitekim ateşkes anlaşmasını kabul ettiğini açıklayarak İsrail ve destekçilerinin beklentilerini boşa çıkardı. Hatta Türkiye'de bile ilk şartı "Yahudi esirlerinin serbest bırakılması" olan bir anlaşmanın esirler kur-

tarıldıktan sonra İsrail tarafından çeşitli bahanelerle tanınmayacağı görüşünü kuvvetle ileri süren çevreler vardı. Onlar İsrail'in güvenilmezliğinin tescilli olmasından yola çıkarak böyle düşünüyorlardı. Haklı olabilirler, ancak şimdilik bundan daha iyisini dikte edecek bir güç bulunmamaktadır. Bu sebeple elinde daha çok veri olan "Devlet Akı" ateşkes anlaşmasının Filistin'in lehine, İsrail'in aleyhine olduğunu görmüş ve stratejisini ona göre yapılandırmıştır. Nitekim İsrail'deki soykırım elebaşları hemen bu anlaşmaya karşı çıkmaya ve hükümeti devirme tehdidinde bulunmaya başladılar. Ancak siyasi maliyetleri taşıyamayacak durma gelen "Megaloman Trump¹" anlaşma şartlarını dikte etmiş ve arkasında duracağını da taahhüt etmişti. Nitekim öyle oldu.

13 Ekim 2025 tarihinde Mısır'ın tatil kasabası olan Şarm-el Şeyh'te Filistin Zirvesi yapıldı. Ancak ev sahibi Mısır Devlet Başkanı değil, sanki Donald Trump'tı. Trump açılış konuşmasında Zirveye katılan devlet ve hükümet başkanlarını zirveye kendisinin davet ettiğini ve herkesin de bu daveti kabul ettiğini açıkladı. Fakat ateşkes anlaşmasının bir tarafında bulunan Filistin Devlet Başkanı Mahmud Abbas salonda bulunurken, daha önce Netanyahu'nun da katılacağına dair Mısır Devleti tarafından resmi açıklama yapılmasına rağmen İsrail hükümeti "sudan bahaneler" ileri sürerek Netanyahu'nun toplantıya katılmayacağını duyurdu. Mamafih meselenin öyle olmadığı sonradan anlaşıldı. Henüz teyidi yapılmakla beraber Recep Tayyip Erdoğan'ın "eğer Netanyahu gelirse, ben o toplantıya katılmam!" diye Mısır hükümetine kesin tavır

¹ Donald Trump, Şarm el Şeyh'teki toplantıyı vesile yaparak ABD'yi ön plana çıkarılamayı başarmış, adeta diğer devletlerin fevkinde bir konum ve statüsü olduğunu hissetmeye çalışmıştır. Bu durumu devlet veya hükümet başkanlarına hitap ve davranışlarıyla da ortaya koymuştur. Bu üstünlük tavırlarına karşı Pakistan Başbakanı'nın Trump'ı övücü konuşması maalesef tabasbus ve dalkavukluk şeklinde anlaşılmış, Pakistan'ın izzeti feda edilmiştir. Trump'ın konuşması esnasında Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın salonda oturmayı tercih ederek diğer liderler gibi Trump'ın arkasında durmaması ise takdir edilmiştir.

MISIR'DA TARİHİ FİLİSTİN ZİRVESİ VE İSRAİL İÇİN SONUN BAŞLANGICI

koyduğu ortaya çıktı.²

R. Tayyip Erdoğan'ın böyle bir dayatmayı yapacak güce sahip olduğu ateşkes anlaşmasına imza koyan dört liderden biri olması ile teyit edildi. Nitekim 26 devlet veya hükümet başkanının bulunduğu toplantıda anlaşmaya Donald Trump, Recep Tayyip Erdoğan, Mısır Cumhurbaşkanı Abdulfettah el Sisi ve Katar Emiri Şeyh Temim bin Hamed Al Sani imza koydular. Bu arada Donald Trump'ın Recep Tayyip Erdoğan'ı sürekli övmesi, "sert adam, güçlü lider" gibi ifadelerle hem karakter tahlili yapıp hem de ona saygı duyduğunu ifade etmesi ve Türk ordusunun "muazzam" gücüne işareti dikkatlerden kaçmamaktadır. Tayyip Erdoğan'a Trump'ın bu özel davranışı bir kereye mahsus olmayıp birkaç kere tekrarlanmıştır. Şarm el Şeyh'te "ev sahibi" olarak liderlerin elini sıkarken Tayyip Erdoğan'la fazladan sohbet etmesi, zirve toplantılarında Tayyip Erdoğan'la yan yana durması muhtemelen sosyologların ve siyaset bilimcilerin mutlaka bir "arka plân" tahlilini zaruri kılmaktadır. Bu mesele müzakere edilmeye muhtaçtır. Bana göre ise Recep Tayyip Erdoğan'ın **one minute/bir dakika!**³ olarak hafızalara kazınan çıkışı muhtemelen Donald Trump'ı çok etkilemiş olmalıdır. Tayyip Erdoğan'ın ısrarcı tavrı, haksızlığa karşı tavizsiz duruşu, Batılı devlet başkanlarına karşı alttan almayan eşitlikçi tavrı ve daha da önemlisi Türk halkı tarafından 20 yılı aşkındır seçilerek o makamda tutulması rakip devlet başkanlarını saygılı davranmaya mecbur bırakmaktadır. Donald Trump'ın Avrupa'nın önde gelen

² Daha sonra teyit edilen gazete haberlerine göre Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Mısır'daki Barış Zirvesine katılmak üzere Mısır'ın Şarm el-Şeyh kentine gelmiş fakat Mısır Cumhurbaşkanlığı'nın zirveye Netanyahu'nun da katılacağına açıklaması üzerine havalimanına inmeyip bir süre Kızıldeniz üzerinde beklemiş, Netanyahu gelirse zirveye katılmayıp Türkiye'ye döneceğini muhataplarına bildirmiştir. Bu tavır tesirini göstermiş, Netanyahu'nun zirveye iştirakinin iptal edildiği duyurulduktan sonra Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın uçağı da havalimanına inmiştir.

³ Davos Krizi veya "One Minute" Çıkışı, 29 Ocak 2009 tarihinde İsviçre'nin Davos kentinde düzenlenen Dünya Ekonomik Forumu panelinde dönemin Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan'ın İsrail Cumhurbaşkanı Şimon Peres'e karşı konuşmasını engellemeye çalışan Moderatör David Ignatius'u sert bir şekilde üst üste azarladığı ve "daha da Davos'a gelmem!" diyerek toplantıyı tek ettiği meşhur hadisedir.

devlet başkanlarını bile aşağılaması, küçük görmesi, ciddiye alması nadir yaşanan vakalardan değildir. Bu mizaçtaki Trump'ın Tayyip Erdoğan'a karşı övücü ve saygılı tavrı bu açıdan bir istisna teşkil etmektedir.

Şarm el Şeyh zirvesinin arkası gelecek midir? Bunu elbette zaman gösterecektir. Bizim kanaatimiz ise eninde-sonunda yaklaşık 70.000 şehidin kanı bedeline Filistin Devletinin kurulacağı yönündedir. Filistin Devleti'nin kurulması sınırsız Siyonist iştihasının sonu ve İsrail için de sonun başlangıcıdır. Bundan kaçış yoktur. Barışın garantörü olarak Türkiye'nin masada olduğu gibi sahada da olması son derece önemlidir. Bu sağlandığı takdirde ilk defa Siyonistler bir devlet ciddiyetinin çelikleşmiş tavrı ile yüzleşeceklerdir. Yaklaşık bir asır sonra Filistin topraklarına "barışı korumak" için giden Türkiye, oradaki mazlum halkların da manevi dayanağı olacaktır.

İsrail ise tırmandığı veya tırmandırıldığı zirveden inişe geçecek, soykırım suçu ile yargılanacak, akli varsa soykırım suçlularını yönetimden uzaklaştırarak çevresi ile sulh yollarını arayacaktır. Yoksa tarih tekerrür edecek, "zillet ve meskenet" yolları yeniden görünecektir.

Bu felaketin Müslümanlara hediyesi ise "İttihad-ı İslâm"ın tahayyül ve tasavvurdan taakkul safhasına intikal etmesidir. Malumdur ki bir mesele aklın süzgecinden geçerse tasdik, iz'an ve iltizam safhaları onu takip eder. Ve meşhur sözle sözü tamamlayalım; *gelecek yakındır.*

KIBRIS'TA DEĞİŞEN VE ASLA DEĞİŞMEYECEK OLANLAR

20.10.2025

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde bugün yapılan Cumhurbaşkanlığı Seçimini Cumhuriyetçi Türk Partisi lideri Tufan Erhürman, oyların yüzde 60,32'sini alarak kazandı. Kıbrıs Türkleri için hayırlı ve uğurlu olsun. Yaklaşık 218.000 seçmenin bulunduğu Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde sandığa gitme oranı hayli düşük kalmıştır. Yüksek Seçim Kurulu'nun beyanına göre seçmenlerin %53,19'u sandığa gitmiştir. Bu umursamazlık bile nelerin değişmeyeceği hakkında bir kanaat hâsil etmektedir. Şimdi kısaca Kıbrıs'ın tarihini gözden geçirelim.

Kıbrıs adası Kanuni Sultan Süleyman'ın oğlu 2. Selim döneminde 1571 yılında fethedilmiş ve 1923 yılında imzalanan Lozan Anlaşmasıyla da İngilizlerin adayı ilhaki resmen tanınmıştır. Tam 352 sene Osmanlı hâkimiyetinde kalan adada Rumlar neredeyse yok gibiydi. Zira adaya hâkim olan Venedikliler Katolik olduklarından Ortodoks Kilisesine hayat hakkı tanımıyorlardı. Osmanlı Devleti'nin dini müsamesası ile adada Ortodoks Rumlar çoğaldı,

Ortodoks Kilisesi geliştii. 1877 Osmanlı Rus Harbinde (Meşhur 93 harbi) Rusları dengelemek için Kıbrıs'ın 92.799 Sterlin'e İngilizlere kiraya verilmesi ile başlayan süreç 1. Dünya Harbinde İngilizlerin Ada'yı ilhakı ve 1923'te imzalanan Lozan Anlaşması ile bu ilhakın tanınması ile tamamlanmış ve Kıbrıs elimizden çıkmıştır. Üstüne üstlük 2. Dünya Harbinde Türkiye'ye mülteci olarak sığınan Yunanlıları da merhum Kadir Mısıroğlu'nun dediğine göre İnönü hükümeti Yunanistan'a değil Kıbrıs'a taşımış, böylece azınlık olan Rum-Yunan nüfusu Ada'da güç kazanmıştır.

İngilizler Ada'da askeri bir üs bulundurarak meydanı Rumlara bırakmış, Rumlar da Türklerin lütfuyla yerleştikleri adaya hâkim olmak için katliamlara başlamışlardır. Neticede İngiltere, Türkiye ve Yunanistan'ın garantörlüğünde 1960 yılında Kıbrıs Cumhuriyeti kurulmuştur. Kıbrıs'ı ilhak için harekete geçen Yunanistan terör organizasyonları ile Türkleri öldürmeye başlamış, 21 Aralık 1963'te Kanlı Noel adı verilen cinayeti diğer katliamlar takip etmiş ve 25.000 civarında Kıbrıslı Türk göçmen durumuna düşmüştür. 1967 yılında cinayetlere hız verilmiş, hatta 15.000 Yunan askeri adaya yerleştirilerek silahsız ve ordusuz Türkler imha edilmek istenmiştir. Türkiye'nin müdahale iradesini kırmak için ABD Başkanı Johnson'un dönemin Başbakanı İsmet İnönü'ye yazdığı tehdit mektubu da Rumları cesaretlendirmişti. Kıbrıs Türklerini bugünlere taşıyan müdahale 1974 yılında CHP-MSP koalisyon hükümeti zamanında gelmiş, Kıbrıs'ın hepsini alacak bir güce sahip olan Türk askeri siyasi irade zaafı sebebiyle bugünlük sınırlarda durmak zorunda kalmıştır. Daha sonra yazılan komutanların hatıralarında Necmeddin Erbakan'ın adayı ele geçirme azminde olduğu fakat uluslararası baskıdan çekinen Başbakan Ecevit'i ikna edemediği kayıtlara geçmiştir.

Kıbrıs'a yapılan iki askeri harekât sonrasında Türkler huzura kavuşmuş ve Rauf Denктаş liderliğinde 1976 yılında Kıbrıs Türk Federe Devleti kurulmuştur. Türkiye ve Kıbrıs Türklerine karşı yapılan ambargo ve yasaklara karşı 15 Kasım 1983'te Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti ilan edilerek cevap verilmiştir. Adada Türklerin

varlığının garantisi Türk askeri ve Türkiye'dir. Türkiye'den başka İslâm ülkeleri dâhil olmak üzere Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ni tanıyan ülke yoktur. ABD ve Avrupa ülkeleri Kıbrıs Cumhuriyeti adıyla adanın tamamını Rumlara ait saymaktadır. Türkiye'nin hatalı politikalarının da katkısıyla Kıbrıs Rumları tüm adayı temsilen Avrupa Birliği'ne üye yapılmış, Türkiye'nin federal bir Kıbrıs siyasetine bile razı olunmamıştır. Türkiye nihayet daha gerçekçi bir siyaset izleyerek adada iki devletli çözümden başka yol olmadığını ve artık bağımsız 7'nci Türk Devleti olarak Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin tanıtılması için çalışacağını ilan etmiştir.

Bugün Kıbrıs Türk Cumhuriyeti yarı başkanlık sistemi ile yönetilen üniter bir devlettir. Cumhurbaşkanı aynı zamanda devlet başkanı, başbakan ise hükümetin başkanıdır. Ülkede çok partili demokratik bir rejim vardır. Yürütme yetkisi Cumhurbaşkanı ve hükümet tarafından kullanılmaktadır. Yasama yetkisi ise 50 üyeli Cumhuriyet Meclisi'ne aittir. Cumhurbaşkanı halk tarafından 5 yıllık süre için seçilmektedir. 2020'den beri Cumhurbaşkanlığı görevini yürüten Ersin Tatar 2025 seçimlerinde yerini Tufan Erhürman'a bırakmıştır. Ersin Tatar gider, Tufan Erhürman gelir ama Kıbrıs gerçeği değişmez. Kıbrıs Türk Cumhuriyeti üzerine kim hangi şeytanlığı düşünürse düşünsün değersizdir. 1974'ün kit imkânlarıyla Kıbrıs'a çıkan Türkiye bugün dünyanın en güçlü ordularından birisine sahip olarak her türlü oyunu bozmaya muktedirdir. Gerisi laf-u güzaftır.

mecburiyeti vardır. Bu münasebet bağının etkileme ve etkilenme bakımından iyi yanları olduğu gibi kötü yanları da bulunmaktadır. Husûsan uluslararası âdil bir hukuk düzeninin bulunmadığı, uluslararası teşkilatların ya işe yaramadığı veya emperyalist güçlere hizmet ettiği bir dönemde manzarayı umumiyenin yürek burkucu olduğunu itiraf etmek gerekir. Meselenin daha yakıcı yanı ise, daha düne kadar Avrupalı devletler tarafından insan yerine konulmayan, gettolara sıkıştırılan ve katliamlara maruz bırakılan Yahudilerin ABD’ye yaslanarak –Alman Şansölyesi J. F. Martin Josef Merz’ın tabiriyle– Batılıların “pis işlerini” yapması, Filistinli Müslümanlara soy kırım uygulamasıdır. Ahvali âleme Türkiye penceresinden bakıldığında düne göre daha iyi olduğumuz, yarın ise bugünden daha iyi olacağımız söylenebilir. Bu bir kehanet değildir.

Nitekim resimde de görüldüğü üzere Fransız Le Point dergisi, 2025 Yeni Dünya Düzeni özel sayısında Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ı, ABD Başkanı Donald Trump, Çin Devlet Başkanı Şi Cinping ve Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin ile birlikte yenedünya düzenine yön verecek dört liderden biri olarak kapak yapmıştır. Kapakta Avrupa Birliğine yer verilmemiş olması manidardır. Kapağa bir savaş uçağı ile uydunun konulması gelecekte mücadelenin hangi alanlarda yoğunlaşacağına bir işaret olmakla beraber ülkelerle bu teknolojiler arasında zımnî bir bağlantıya da dikkat çekilmektedir. Türkiye’nin son dönemde uydu ve savunma alanında öne çıkması ve bilhassa İHA, SİHA; TİHA gibi insansız savaş teknolojilerinde liderliğe oynaması, insansız savaş uçağı yapması, Mavi Vatanı ve Gök Vatanı da benzer şekilde ileri teknolojilerle donatması, hava savunma sistemini “Çelik Kubbe” ile taçlandırması bir zamanlar peşin parasıyla bile bize basit bir motor teknolojisini vermeyen Batı dünyasını endişelendirmekte, kim bilir belki de bu kapakla “birilerine” mesaj verilmek istenilmektedir.

Mevcut duruma bakıldığında Donald Trump’ın yeniden ABD Başkanı olması dünya siyasetinde taşları yerinden oynatmışa benzetilmektedir. “ABD’yi yeniden büyük yapma” parolası ile yola çıkan Trump, Ukrayna’ya yaptıkları yardımların karşılığında 500 milyar

dolar değerinde nadir toprak elementine resmi bir anlaşma ile el koymuş, Putin ile yaptığı paylaşım planı mucibince Ukrayna'da Rusya'ya alan açmış, kendisi de Venezuela petrollerine gözünü dikmiştir. Bu iş burada kalmayacak, daha sonra Grönland dosyası raftan indirilecek, bu arada Putin de SSCB'nin 1991 yılındaki dağılmasında terke mecbur kaldığını düşündüğü topraklarda hak iddia edecektir. Bu açıdan Belarus ve Kuzey Kazakistan kendini emniyette sanmamalı özellikle Kazakistan tedbirlerini âcilen almalıdır. Kırım'ın işgalini müteakip Putin'in yaptığı açıklamaları hamaset olarak yorumlayanlar aldandıklarını hadiseler yaşandıkça anlayacaklardır.

ABD milli güvenlik siyaset belgesinde esas rakip ve düşman Rusya değil Çin'dir. Şimdiye kadar da ABD ile Rusya arasında savaş-tan ziyade perde önünde rakipleşme, perde arkasında paylaşma yaşanmıştır. Malta ve Yalta toplantıları ile 1991 SSCB'nin dağılması esnasında özerk Türk cumhuriyetlerinin bağımsızlığını engellemek üzere yapılan ABD-Rusya yakın işbirliği kâfi miktarda örnek sunmaktadır. Hatta Arap Baharı'nın son perdesinin oynandığı Suriye coğrafyasında Türkiye'ye karşı ABD-Rusya işbirliği bile aynı siyasetin tezahüründen başka bir şey değildir. ABD'nin Filistin halkının imhasında İsrail'e verdiği sınırsız destek, Esat döneminde Suriye hava sahasını koruma görevi üstlenen Rusya'nın İsrail savaş uçaklarını görmezden gelmesi de yine aynı siyasetin parçalarıdır.

2025 yılı içindeki diğer önemli hadiselerle bakıldığında aşırı şımartılan İsrail'in yakın çevresinde yaptığı taşkınlıklar, ABD ile bir olup İran'ı bombalamalar, Suriye'yi kısmen işgal girişimleri, Suriye PKK'sına destek olma, Yunan ve Kıbrıs Rumları ile ittifaklar tesis ederek güç gösterisinde bulunma dikkati çekmektedir. Diğer yandan ABD'nin kısmi geri çekilme siyaseti ile Avrupa güvenliği meselesinin âciliyet kazanması, Rusya- Ukrayna ateşkesi veya anlaşmasındaki belirsizlikler ve Karadeniz'i ısıtma çabaları öne çıkmaktadır.

Türkiye ise bir taraftan hayat pahalılığı ve enflasyon baskısından

BAKAD GÜNLÜKLERİ

kurtulmaya çalışırken diğer taraftan da “Terörsüz Türkiye” siyasetini hayata geçirmeye çalışmakta, bunun en mühim adımı olan Suriye PKK’sını altına imza attığı anlaşmaya uymaya zorlamaktadır. Dâhili siyasette belediyelerdeki yolsuzluklar başta olmak üzere ele alınacak pek çok konu bulunmakla birlikte Türkiye’nin uluslararası ilişkiler bağlamındaki siyasetinin isabetli olduğunu söyleyerek yılı kapatabiliriz.